

پیام سنديگا

پیام سنديگا

پیام آور سنديگاهاي کارگری ایران

حاصل اتحاد تاريخی کارگران سنديگایی در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۶۶ / سال هفتم / اسفندماه ۹۶ / نشریه سنديگاهاي کارگری ایران

۸ مارس روز جهانی زن گرامی باد

سنديگای کارگران
نقاش و تزئينات
تاسيس: ۱۳۴۸

اتحادیه
نیروی کار
پروژه‌های

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/ چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه‌های

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

در این شماره می خوانید:

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۱

گزارشات کارگری از واحد های تولیدی سراسر کشور ص ۱۱

دادخواهی ص ۳۶

لیست تحریم واسامی پروژه های فاسد ص ۳۷

مصاحبه داود رضوی ص ۴۰

صندوق آینده ساز یا آینده سوز؟ ص ۴۵

مافیای واردات چگونه عمل می کند؟ ص ۴۶

حرفها و درد دل های یکی از کارگران ص ۴۷

مصاحبه ناصر آقاچری ص ۵۰

گزارشی از گردهمایی بازنشستگان ص ۵۴

من یک جانبازم! ص ۵۶

تلخ و شیرین های گازیم عاشقی ص ۵۷

چرا ۸۱ مارس روز جهانی زن نامیده شده است؟ ص ۵۸

در روستاهای کرمان چه می گذرد؟ ص ۶۰

به مهرنوش ابراهیمی و آرمانش ص ۶۴

تاریخچه ۸ مارس روز جهانی زن ص ۶۶

از زنان موفق بیاموزیم! ص ۶۸

با کفش زنانه کار سازه و اسکلت فلزی می کردم ص ۶۹

مقاله نامه های سازمان بین المللی کار چه می گویند؟ ص ۷۰

مبانی اقتصاد سیاسی ص ۷۲

پیدایش و تکامل حیات ص ۷۴

برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای

کارگران فلز کارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com مراجعه کنید.

زندگی مناسب حق خانواده های کارگری است!

با رسیدن به روزهای پایانی سال، جلسات مربوط به تعیین حداقل دستمزد سال ۹۷ در شورای عالی کار که متشکل از نمایندگان کارفرمایان، کارگران و دولت می باشد، شروع شده و طی سلسله جلسات و تبادل نظر و چانه زنی ها، با توجه به معیارها، شرایط اقتصادی، تورم و... تصمیماتی گرفته خواهد شد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در راستای این جلسات و با توجه به شرایط نامساعد حقوق و دستمزد، معیشت و امنیت شغلی و... که جامعه ی کارگری درگیر آن است تذکرات و پیشنهادات خود را ارایه می کند.

پس از به اصطلاح هذفمندی یارانه ها و افزایش ۱۲۰۰ درصدی قیمت نان و سایر اقلام خوراکی خانواده های کارگری از جمله شیر، شکر، گوشت، چای، روغن... اختلاف فاحش بین حداقل دستمزد و سبد معیشتی خانوار، زندگی کارگران زحمتکش را تحت الشعاع خود قرار داد، بطوریکه این دره عمیق هر ساله عمیق تر و زندگی برای خانواده های کارگری سخت تر می شود. افزایش هر ساله دستمزد بر طبق تورم، ترفندی است که سرمایه داری حاکم بر کشور با افزایش قیمت اقلام خوراکی و مسکن و سوخت... از قدرت خرید کارگران می کاهد تا جایی که خط فقر به بیش از ۵ میلیون تومان رسیده است. از نظر ما افزایش قدرت خرید و بهتر شدن کیفیت دستمزد می تواند به کاهش فاصله سبد معیشتی و قدرت خرید بیانجامد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران با درک شرایط خاص اقتصادی و رکود و تورم و تحریم ها، یادآور میشود که قرار نیست جور ناکارآمدی اقتصادی، بی برنامگی دولت و... را کارگران زحمتکش بکشند؛ این شرایط را کارگران ایجاد نکرده اند و دولت خود بایستی چاره ای اساسی بر این کار بیندیشد. از جمله انضباط مالی و جلوگیری از اختلاس ها، حقوق های نجومی، افزایش مالیات از ثروتمندان.

در بحث دستمزد باید به موضوع کمیت و کیفیت دستمزد توجه ویژه داشت چرا که اگر کیفیت دستمزد بهبود یابد قدرت خرید خانواده های کارگری افزایش خواهد یافت.

۱- با توجه به مصوب نمودن سبب معیشت به عنوان کار پایه ای در شورای عالی دستمزد در سال گذشته، باید برای افزایش قدرت خرید کارگران نه تنها نرخ تورم امسال، بلکه نرخ تورم سال بعد نیز در محاسبات مزدی منظور شود تا دستمزدها نه بر پایه تورم ۹۶ بلکه بر پایه تورم سال ۹۷ که کارگران زندگی خواهند کرد محاسبه و پرداخت شود.

۲- بایستی، بحث کیفیت حقوق و دستمزد را در توانایی کارگران برای اداره یک خانواده های کارگری را مورد توجه قرارداد و به مذاکره گذاشت. از جمله بحث افزایش نیافتن قیمت حمل و نقل شهری، رایگان شدن آموزش، رایگان شدن بهداشت، فعال نمودن تعاونی های کارگری برای مبارزه با گرانی، ساخت واحدهای مسکونی سازمانی توسط کارخانه هایی چون ایران خودرو، ذوب آهن و دیگر کارخانه های بزرگ تا بخش بزرگی از دستمزد، هزینه مسکن نشود. همچنین اجرای قانون کار در مورد سرویس رفت و آمد کارگران و کمک های غیر نقدی که در کارخانه های بزرگ معمول است به یک قانون تبدیل شود.

۳- حق تشکل یابی و برداشته شدن محدودیت از فعالیت های کارگری، همانگونه که کارفرمایان سندیکا و تشکل های خود را آزادانه دارند، کارگران نیز باید آزادی عمل در تشکل یابی داشته باشند تا از توانایی لازم در بحث دستمزد و سایر حقوق کارگری پشتوانه لازم را برای چانه زنی دارا باشند.

۴- یکی از موادی که می باید در بحث کیفیت دستمزدها مطرح باشد کیفیت دفترچه های تامین اجتماعی است. که متأسفانه در مجلس بند (ز) از تبصره ۷ بودجه دولت مصوب می شود تا دست اندازی به اندوخته های کارگران شکل قانونی یافته و دفترچه های بیمه کارگران بی اعتبار و سطح درمان در تامین اجتماعی نازل شود.

۵- بی تردید باعقب افتادن چند ماهه دستمزدها در واحدهای تولیدی، کیفیت دستمزد از بین رفته و کارگران را با مشکلات بی شمار دست به گریبان می کنند. در ۹۰ درصد پروژه های نفتی و کارخانه ها دیر پرداخت کردن یک ماهه و چندماهه دستمزد به امری عادی بدل شده و به گروگانی در جهت به سکوت واداشتن کارگران تبدیل شده است. حقوق کارگران باید آخر هر ماه پرداخت شود.

۶- نبود امنیت شغلی رابطه مستقیم با کیفیت دستمزد دارد. یکی از مشکلات عمده بر سر راه دریافت دستمزد موضوع امنیت شغلی و قراردادهای یک ماه و چندماهه است. قراردادهای سفید امضا به کارفرما حق هرگونه اجحاف را می دهد و در بیشتر مواقع با گرفتن سفته از کارگران توام می شود. قراردادهای موقت بدون هیچگونه ملاحظه ای باید برچیده شود و هیچ کارفرمایی حق گرفتن سفته و امضای قرارداد سفید امضا با کارگر را ندارد.

با توجه به موارد بالا می توان تا حدودی اطمینان یافت که اگر موارد فوق در دستور کار شورای عالی دستمزد قرار گیرد و به آن عمل گردد بی تردید به قدرت خرید و چانه زنی کارگران افزوده خواهد شد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران، آماده گی گفتگو و اتحاد عمل در مورد دستمزد با سایر تشکل ها و فعالین کارگری را داشته و از این گفتگوها استقبال می کند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۳ اسفند ۱۳۹۶

رضا شهابی کارگر زندانی علیرغم ادامه درمان بعد از ده روز مرخصی به زندان اوین بند ۲۰۹ بازگشت

رضا شهابی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی که در حال حاضر در زندان اوین بند ۲۰۹ در حال سپری کردن محکومیتش است بعلت شرایط بد جسمانی و وخامت شدید حالش که منجر به دوبار سکته مغزی در زندان شد در تاریخ ۱۹ بهمن از بند ۲۰۹ اوین برای ادامه مداوای پزشکی به مرخصی آمد. براساس معاینات انجام شده و توصیه اکید پزشکان این کارگر زندانی باید تمام مراحل درمان را تا بهبودی کامل خارج از زندان باشد و در زندان نگه داشتن شهابی می تواند برایش خطرات جانی دربر داشته باشد، اما متأسفانه بعد از ده روز که در حال ادامه درمان بوده این کارگر زندانی در تاریخ ۲۹ بهمن با ادامه مرخصی اش موافقت نگردید و مجدداً به زندان برگردانده شد. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تاکید دارد که این عضو زندانی سندیکایی در شرایط بد جسمانی قرار دارد و احتمال وقوع خطرات جدی جسمانی برای نامبرده وجود دارد و از مسئولین امنیتی و قضایی می خواهد که نسبت به آزادی بی قید شرط رضا شهابی اقدامات لازم را بعمل آورند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران

دست ها از اندوخته های کارگران کوتاه!

با خبر شدیم در اقدامی شتابزده و غیرقانونی، مجلس دست اندازی به منابع و اندوخته های کارگران در سازمان تامین اجتماعی را در بودجه سال ۹۶ برای تامین منابع مالی دولت مصوب کرده است.

بند (ز) از تبصره ۷ لایحه بودجه در خصوص واریز سهم درمان سازمان تامین اجتماعی به خزانه داری کل کشور اقدامی مغایر با استقلال یک صندوق خصوصی است. اینگونه دست اندازی ها به منابع مالی سازمان تامین اجتماعی که اندوخته های سالیان دراز کارگران در آن پس انداز شده است، این یک تجاوز و دست درازی آشکار به منابع مالی کارگران که با تصویب یک بند می خواهند به آن شکلی قانونی بدهند. باید با تمام توان و هماهنگی کامل کارگران آن را افشا و در مقابل اجرای آن ایستادگی نمود.

دولت باید با اجرای انضباط مالی و کوتاه کردن دست اختلاس گران و نجومی بگیران و گرفتن مالیات از ثروتمندان جامعه نسبت به تامین منابع مالی خود اقدام کند.

هشدار می دهیم چنانچه این قانون در شورای نگهبان تصویب شود، برای صیانت از اندوخته های خود از هیچ اقدامی فروگذار نخواهیم بود.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ۲ اسفند ۱۳۹۶

سندیکاهای کارگری بر این باورند که:

در هر جامعه‌ای قراردادهای اجتماعی و اقتصادی در جهت بهبود وضعیت کشور تضمینی جز قوه قضاییه‌ای مستقل ندارد.

اطلاعیه اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران

Kmkoomak.wordpress.com

خبرگزاری تسنیم : " مخالفت اعضای کارگری و کارفرمایی شورایی عالی کار با بند ز تبصره ۷ لایحه بودجه ۹۷ دولت .

ترک و تحریم جلسه سه جانبه گزایی شورایی عالی کار توسط گروه کارگر و کارفرما امروز ۲۹ بهمن ماه ۹۶ به خاطر تصویب بند ز تبصره ۷ لایحه بودجه ۹۷ دولت".

دولت در مذاکرات سه جانبه گزایی مانند یک بازاری برای پایین آوردن قدرت خرید کارگران چانه زنی می کند. البته این علاوه بر ترفندهای ارزی است که با یک حرکت عدم عرضه ارز به بازار، نرخ آن را آنقدر بالا می برد، که طی دو هفته ۲۵ درصد قدرت خرید کارگران و حقوق بگیران پایین می آورد. و با گران کردن سالانه نرخ آب و برق و گاز و انرژی از طریق دیگری این قدرت خرید محدود را باز هم به چالش می گیرد. در حالی که دولت بنا به اصول قانون اساسی اصل ۴۳ و قانون کار موظف است تامین کننده حداقل حقوق کارگران به گونه ای باشد که زندگی یک خانواده ۴ نفری را از نظر غذا، مسکن، بهداشت، آموزش و پرورش رایگان و پوشاک تامین کند. ولی بزعم یکی از مسولان همین دولت " ما قیم مردم نیستیم" این مدیر، عقب مانده تر از آن است که حتی قانون اساسی که به او مشروعیت می دهد، مطالعه کند و بعد به نظریه پردازی بپردازد. آیا این حاکمیت تنها مدافع و نماینده یک اقلیت دلال منش است؟ یا از طرف مردم انتخاب شده است تا اصول قانون اساسی را کاربردی کند؟؟!! دولت در نشست سه جانبه گزایی سالانه، بند " ز" تبصره هفت لایحه بودجه ۹۷ را به تصویب رسانده است. این بند و تبصره بودجه با اصل ۴۳ قانون اساسی و ماده ۴، ۳، ۲، ۱ آن و مقاوله های بین المللی که دولت با تایید آنها، در سازمان ملل برای خود اعتباری کسب کرده و در عمل موظف به کاربردی کردن آن است، مغایرت دارد. زمانی که یک دولتی که می باید قانون را در عمل پیاده کند آن را دور می زند حیرت آور نیست که جوانان بیکار و ناامید وارد باند های زور گیری شوند و به توزیع مواد مخدر و بانک زنی و . . . به بپردازند. تنها شغلی که دولت توانسته به صورت گسترده ای در ایران ایجاد کند؛ آشغال گردی، تکدی گری، فساد و تن فروشی است. دولت های پس از جنگ با کاربردی کردن دستورات اقتصادی صندوق بین المللی پول ایران را گرفتار دام هایی کرده که در عمل کشور را به سراسیمه ویرانی کشانده است.

ساختار امپریالیستی به دو صورت کشورهای عقب رانده شده را می تواند بیشتر به عقب براند، تا این کشورها، هم چنان بازار فروش کالاهای ساخته شده آنها باقی بمانند. و از سوی دیگر همین دو روش می تواند اقتصاد بیمار و ور شکسته سرمایه داری جهانی را از سقوط و نابودی پاس بدارد.

اولین شیوه تحمیل مناسبات اقتصادی نئولیبرالی به وسیله فراماسیونر های وطنی (امروزه مشاوران اقتصادی) است که تولید ملی را نابود و تجارت خارجی را آزاد می کند. (برخلاف اصل ۴۵ قانون اساسی) و کشور را به یک دنباله حقیر سرمایه داری امپریالیستی بدل می کند. بدین گونه کشور قربانی؛ برای همیشه به یک مصرف کننده کالاهای سرمایه داری پیشرفته جهانی و صادر کننده مواد خام تبدیل می گردند. دلایل تعطیل شدن همه پروژه های تولید صنایع مادر در ایران، ۳۰ سال کاربردی کردن این نوع اقتصاد است. ایران در حالی که یکی از ثروتمند ترین کشورهای جهان است هم در نظام شاهی و هم در این نظام، یک کشور وابسته به اقتصاد جهانی باقی مانده است. هنوز در این کشور برای تولید و کار نیازمند شدید سرمایه گذاری غربی است. از این رو با تحریم ها امپریالیسم جهانی جامعه به سوی فلج کامل پیش می رود.

دوم جنگ افروزی است، که چرخ های اقتصادی فلج شده امپریالیسم در اثر بحران های دوره ایش را، فعال می کند (صنایع نظامی). می بینیم که ایران در هر دو دام سرمایه داری جهانی گرفتار آمده است. جنگ ویرانی زیادی را ایجاد می کند که باز کشورهای درگیر را، نیازمند سرمایه گذاری غربی می کند. دور باطلی که تنها حافظ بقای سرمایه داری و عقب راندن کشورهای مانند ایران است که در این دام ها گرفتار شده اند.

اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران به دین وسیله مخالفت جدی خود را با این ترفند های ضد قانون اساسی دولت اعلام می کند. و تصور می کند، همه تشکل های کارگری ایران می باید در این مورد به مخالفت با این بند و تبصره که منابع درآمدی تامین اجتماعی را که تنها به کارگران ایران تعلق دارد، وارد خزانه دولتی می کند. دولتی که میلیارد ها تومان به کارگران و تامین اجتماعی بدهکار است. دولتی که علاوه بر دور زدن قانون اساسی کشور و بی توجهی به عدم پرداخت حقوق توافق شده کارگران به وسیله کارفرمایان در عمل وظایف قانونی خود را تعطیل کرده و مدافع منافع سرمایه داران وطنی و خارجی شده است.

اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران

سخن گو ناصر آقاجری ۲۹ بهمن ۹۶

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

امروز چهارشنبه، کارگران روز مزد هفت تپه به همراه کارگران نی بر، به دلیل پرداخت نشدن مطالبات خود دست از کار کشیدند. مطالبه کارگران دریافت دستمزد آذر ماه می باشد. کارگران از ورود ماشینهای حامل نیشکر به کارخانه جلوگیری می کنند.

کارگران بارها بیان کرده اند که شرایط معیشتی مناسبی ندارند و اوضاع بسیار اسفناک می باشد. کارگران که می بایست در این ماه، عیدی و پاداش نوروز را دریافت می کردند تا بتوانند حداقل مایحتاج فرا رسیدن سال نو را جشن بگیرند، اما هنوز حقوق آذر ماه را هم دریافت نکرده اند!؟

در ادامه گزارش آمده است که کارخانه تعطیل شده است و کارگران در محوطه شرکت دست به تجمع زده اند اما تاکنون هیچکس پاسخگوی مطالبات کارگران نبوده است.

ما تنها با اتحاد و مبارزه متشکل می توانیم به خواست های خود برسیم. ما نه تنها خواستار پرداخت تمامی حقوق، عیدی و پاداش باید باشیم، بلکه باید با اتحاد و همبستگی سراسری کارگران خواستار حداقل دستمزد ها بر مبنی ۵ میلیون تومان برای سال ۱۳۹۷ باشیم. تنها با اتحاد و همبستگی ما می توانیم حق و حقوق خود را از صاحبان سرمایه باز پس بگیریم.

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران!

خواست حداقل مزد ۵ میلیون تومان را به خواست سراسری کارگران و تمامی مزدبگیر تبدیل کنیم!

سندیکای کارگری نیشکر هفت تپه

۲ اسفند ۱۳۹۶

تسلیت به بازماندگان حادثه سقوط هواپیمای تهران - یاسوج

این حادثه تلخ تحملش فقط برای خانواده های قربانیان سخت نیست بلکه تحمل آن برای تمام ایرانیان سخت است.

برای طبیعت و محیط زیست هم سخت است که عده ای از حافظان و دلسوزان خود را که برای دفاع از همکاران زندانی خود به تهران آمده بودند از دست داد.

برای زلزله زدگان کرمانشاه سخت است که در این شرایطی که تا کمر در گل ولای فرو رفته اند، کسانی از کمک کنندگان خود را از دست داد. برای جامعه دانشگاهی و پزشکی سخت است که عده ای از دلسوزان و تلاشگران خود را از دست داد.

برای استان کهگیلویه و بویراحمد سخت است که به محرومیت آن بابت از دست دادن انسانهایی شریف و خدمتگذار اضافه شد.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ضمن عرض تسلیت به تمام ملت ایران خود را در غم و اندوه، انتظار، اضطراب و نگرانی و تحمل شرایط سخت بعد از حادثه با خانواده ها و بستگان قربانیان شریک می داند و خواهان رسیدگی جدی و پاسخگویی کامل و به موقع به مردم ایران و خانواده های داغدیده از علت و جزئیات حادثه می باشد.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

اسفند ۱۳۹۶

جشن بازنشستگی برای همکار سندیکایی محمد حیدری مهر

به مناسبت بازنشستگی همکار و دوست عزیزمان آقای محمد حیدری مهر، عضو هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، امروز اعضای هیات مدیره سندیکا به همراه دیگر دوستان در سندیکای هفت تپه به پاس داشت خدمات ارزنده "محمد حیدری مهر"، جشنی در یک فضای رفیقانه ترتیب دادند. در پایان این مراسم هرکدام از دوستان برای آقای حیدری آرزوی موفقیت هرچه بیشتر در زندگی و فعالیت های سندیکایی کرده و به رسم یاد بود هدیه ای از طرف دوستان تقدیم آقای محمد حیدری شد. امید است که این عمل دوستان، بدعت و سنتی پایدار در راستای تقدیر از خدمات کارگران زحمت کش باشد.

به امید سر بلندی تمامی کارگران.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه - مورخ ۲۷ بهمن ۱۳۹۶

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از مشکلات کارگران الگومراسیون ذوب آهن

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

۱- چرا بازنگری در مورد سختی کار کارگران این بخش توسط شرکت انجام نمی‌گیرد؟ همچنین دور از مرکز بودن شغل کارگران در دستمزد ها لحاظ نمی‌گردد؟

۲- توجه ویژه به سختی کار کارگران الگومراسیون و همچنین گروه شغلی آنان که کمتر از میزان کاریشان است باعث افزایش حقوق و دلگرمی کارگران خواهد شد.

۳- بازننگری در گروه شغلی متصدی حمل مواد این بخش

۴- محوطه این بخش از کارخانه همیشه مملو از گرد و غبار است که باید با افزایش قطر لوله های مکشی هواکش ها این موضوع رفع شود. بودن گرد و غبار در محیط کار از موارد سختی کار است.

۵- تخصیص پاداش و پرداخت وام مسکن به کارگران قرارداد معین از جمله خواست های کارگران الگومراسیون است

گزارش پیام سندیکا از خواسته های کارگران فولاد سازی

با توجه به درخواست مکرر کارگران از مدیریت ذوب آهن جهت حضور برای شنیدن مشکلات کارگران و درج این خواسته در نشریه پیام سندیکا، در روز ۲۱ آذر دیداری بین مدیران مختلف ذوب آهن با تنی چند از کارگران صورت گرفت که در آن مهمترین مشکلات کارگری بیان شد:

۱- لحاظ شدن سختی کار در افزایش دستمزدها و سابقه بازنشستگی

۲- برقراری تسهیلات از جمله پاداش تولید و شارژ کارت های کارگران به مناسبت های مختلف، برای ترمیم دستمزدها

۳- فراهم نمودن وام های مختلف در زمانی کوتاه و با کاغذبازی کمتر در جهت رفاه کارگران

۴- نظارت مستمر در رابطه با کیفیت غذا

۵- برقراری آموزش های تخصصی برای کارگران هر رشته

۶- بهبود شرایط قرارداد های کارگران با شرکت و بالا بردن گروه شغلی کارگران مرتبط با رشته تحصیلی و کاری برای بالا رفتن دریافتی کارگران

۷- تکمیل کادر نیروی انسانی برای کم کردن فشار کاری روی کارگران بخش های مختلف و همچنین به کارگیری جوانان بیکار. تا از تجربیات کارگران با تجربه قبل از بازنشسته شدنشان بهره ببرند

۸- لیست نمودن بیماری های مخصوص کارگران ذوب آهنی و چاره اندیشی برای آن

۹- خرید تجهیزات ایمنی به روز و خارج نمودن تجهیزات ایمنی با کیفیت پایین

۱۰- فعال تر شدن تیم تعمیر و نگهداری با استخدام کارگران بیشتر در جهت کاهش زیان های وارده به کارخانه

۱۱- رسیدگی به تاسیسات ساختمانی فرسوده با استخام کارگرتن و کارشناسان مجرب

۱۲- تعویض و نوسازی آسانسورها برای ایمنی بیشتر کارگران

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از مشکلات کارگران ذوب آهن

۱- متأسفانه مدیریت در موضوع تعمیر و نگهداری تاسیسات شرکت کوتاهی کرده و خطوط فرسوده آب در شرکت را تعویض نمی کند. این منجر به غیر بهداشتی شدن آب گشته است. بطور مثال خط لوله شمال شرقی شرکت. آیا مدیران نمی دانند رفع نکردن این گونه مشکلات باعث افزایش زیان به کارخانه می شود؟

۲- باز هم قسط از پرفراژ حقوقی کارگران کسر و به بانک مهر اقتصاد داده شده است. این عیب چه زمانی رفع خواهد شد.

۳- لطفن در مورد بیارم میلیون تومان شارژ بابت خرید لباس و پوشاک در تعاون کارت را شفاف سازی کنید- امسال هنوز سود سهام شرکت تعاونی مصرف به کارگران سهام دار پرداخت نشده است.

۵ - آیا امکان ذخیره مرخصی در شرکت حذف شده است؟؟ تکلیف مرخصی ذخیره کارگران تاکنون چه می شود؟؟

۶- زمان تحویل پروژه های مسکونی نگارستان چه تاریخی است؟ آیا برای کارگران فاقد مسکن هم پروژه ای در دست اقدام هست؟

۷ -چرا اطلاع رسانی کافی در مورد مبلغ پس انداز کارگران و کارکنان شرکت صورت نمی گیرد

۸ -با توجه به اینکه ۹۵۰ هزار تومان کمک هزینه کفن و دفن به کارگران از سوی تامین اجتماعی تعلق می گیرد، چرا در این موضوع کارخانه نیز مبلغی را به عهده نمی گیرد تا اندکی از رنج خانواده کارگر فوت شده بکاهد؟

۹ -کمک هزینه مهد کودک و کمک هزینه نگهداری از فرزندان معلول در شرکت ذوب آهن تاکنون به کارگران اعلام نشده است؟ مسولین شفاف سازی کنند

۱۰ -چرا به جای دادن بن کارگری شرکت اقدام به دادن کالا و جیره غذایی که در تعاونی مصرف وجود دارد نمی کند؟

۱۱ -متاسفانه از سال ۹۲ به بعد بیمه عمر و حوادث کارگران حذف شده است؟ چرا؟

۱۲- تعویض شیر آلات فرسوده کارخانه و فعال شدن تعمیر و نگهداری کارخانه برای کاهش زیان های مالی واجب است.

۱۳- چرا برای کارگرانی که مجبور به اضافه کاری هستند حمل و نقل مناسبی تدارک دیده نمی شود؟

کارگران اتوماسیون مدیریت الگومراسیون از مشکلات خود می گویند

۱- در نظر نگرفتن سختی کار مناسب در این بخش تا روی دریافتی کارگران تاثیر داشته باشد

۲- گرد و غبار شدید در محیط کار و کفایت نکردن هواکش ها

۳- آلودگی صوتی بیش از حد که منجر به ناشنوایی می شود

۴- گاز های شیمیایی کارگاه که به دستگاه تنفسی آسیب رسانده و مکش کافی در کارگاه و فیلتر های مناسب برای رفع این موضوع وجود ندارد

۵- استرس کاری که موجب فرسوده گی زودرس کارگران شده و افسرده گی و مشکلات خانواده گی را در پی دارد

۶- کار در این محیط سخت به پاداش نیازمند است تا روحیه کارگران را بالا ببرد

کارگران اتوماسیون به خبرنگار پیام سندیکا گفتند که مدیریت این مشکلات را نادیده انگاشته و برای رفع آن تلاشی نمی کند

کارگران ذوب آهن از مدیر عامل می پرسند!

طی گفتگوی به عمل آمده از سوی خبرنگار پیام سندیکا با کارگران موضوعات زیر مطرح گردید:

۱- با توجه به سود دهی کارخانه چه رابطه ای بین این سوددهی و افزایش سرمایه که با فروش زمین های ذوب آهن همراه شده است، وجود دارد؟

۲- با اعلام روابط عمومی در مورد تهاتر بدهی ها، مانده بدهی شرکت بر اساس اعلام ۳۵۱۰ میلیارد تومان است. آیا بدهی تامین اجتماعی و شرکت برق نیز در این بدهی ها آمده است؟؟

۳- چرا در مورد خریداران خارجی به ویژه دوآرت برچه و شرکت پویش بازرگان، مدیریت شفاف سازی نمی کند؟

۴- با توجه به صادرات ۵۰ درصدی محصولات به خارج از کشور و همچنین بالا رفتن مبلغ دلار، چرا روند سهام شرکت در بازار بورس سیر نزولی دارد؟

۵- تکلیف ۱۵۰۰۰ هکتار زمین ذوب آهن چرا شفاف سازی نمی شود؟؟

۶- آقای صادقی اعلام کرده بهای تمام شده محصول ۱۲۲۵۰ تومان بر اساس کیلو است. در حالی که در صورت مالی مبلغ ۱۵۸۰ تومان محاسبه گردیده. لطفن شفاف سازی شود.

۷- با اعلام مکرر سوددهی ذوب آهن توسط مسوولین تا آخر امسال، آیا مبلغ سود بطور شفاف اعلام خواهد شد؟؟؟ آیا چگونگی تقسیم این سود هم شفاف سازی می شود؟ چه میزان از این سود به عنوان پاداش به کارگران پرداخت خواهد شد؟

۸- با توجه به درخواست مکرر کارگران و کارکنان در رابطه با درج مبلغ مانده پس انداز از پرفراژ حقوقی، این موضوع از سوی مدیریت پیگیری و انجام نمی شود. چرا؟

۹- بیمه ایران از قبول فاکتورهای دندان پزشکی کارگران و کارکنان خودداری می کند و مدیریت بیمارستان شهید مطهری اعلام کرده است که از ۱۷ دیماه تعرفه های دندان پزشکی از بیمه ایران حذف شده است. کارگران چه کنند؟

۱۰- با وجود آلودگی هوا و لزوم حفظ و توسعه و نگهداری از فضای سبز کارخانه در مقابل آلودگی هوا، شاهد قطع درختان چنار کنار بوفه آموزش هستیم. آیا مدیریت نگهداری فضای سبز تمهیدی برای جایگزینی این درختان کرده است یا خیر؟

تلاش های کارگران ذوب آهن در دیماه ۹۶

از این به بعد برای نشان دادن فعالیت کارگران در زمینه سود رسانی به شرکت، تلاش های این عزیزان را نشان می دهیم تا در دریافتی هایشان از شرکت موثر واقع شود.

سیستم ثبت اندازه گیری دمای باتری کک راه اندازی شد ۲- اجرای طرح PIC ، پروژه تزریق پودر ذغال به کوره بلند با موفقیت کامل اجرا شد ۳- نصب پمپ ۴ به آب سیرکوله توربو کمپرسور ۵ در پمپ خانه ۱۲ ۴- جمع آوری ۱۶۴۶۰ کیلو ضایعات فلزی و تحویل آن به کارگاه پرس ۵- بهره وری کامل از محصولات اصلی و جانبی کارگاه پخت آهک الگومراسیون ۶- بومی سازی سیستم مولتی پمپ در تصفیه خانه آب آشامیدنی کارخانه در راستای کاهش مصرف آب

اینگونه است که کارگران با صرفه جویی و ساخت و راه اندازی دستگاههای مختلف در مدت زمان کم و مشابه خارجی توانسته اند کارخانه ذوب آهن را به سوددهی برسانند.

باشد که دست سودجویان و حیف و میل کنندگان از این عرصه کوتاه شود.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از عقب افتادن حقوق ها

شرکت کیسون یکی از شرکت های بزرگ در عرصه ساختمانی و عمرانی است که در ایران و کشورهای چوچون ونزوئلا، تاجیکستان، ... فعالیت دارد. در ایران هم در پروژه هایی چون پرنده، متروی اهواز، و پروژه ابفای غرب تهران (میدان آزادی) کارهای عمرانی و ساختمان سازی می کند.

این شرکت قدرتمند نیز حقوق کارگانش را با تاخیر می دهد. برای نمونه حقوق مهرماه ۱۵۰ کارگر ابفای غرب تهران را بعد از ۵ ماه قرار شده نفری یک میلیون پرداخت کنند.

این درحالی است که این غول ساختمان سازی از نقدینگی چندصد میلیاردی برخوردار است. ولی برای پرداخت حقوق کارگانش تعلل می کند. اعضای هیات مدیره با خانواده هایشان امسال عید قرار است به کشورهای اروپایی بروند.

نکته اینجاست تاخیر چندماهه حقوق کارگران که با سود بانکی همراه است باعث شده این شرکت های ساختمانی به ثروتی افسانه ای دست یابند.

پرستاران بیمارستان شهید مطهری اصفهان از مشکلاتشان می گویند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا از بیمارستان شهید مطهری که از جمله بیمارستان هایی است که پذیرای خانواده های ذوب آهنی است که در آن کادر پرستاری دلسوزی انجام وظیفه می کنند. اما در کنار این دلسوزی خواهان دستمزدی مناسب نیز بوده و برخی از مشکلاتشان را چنین بازگو کرده اند:

۱- دستمزدهایشان به هیچوجه با کارشان متناسب نیست

۲- شیفت های کاری سخت و پر استرس باعث دوری از خانواده و افسرده گی را شده است.

۳- سختی کار پرستاران در دستمزدها و دریافتی اشان دیده نمی شود

۴- خطراتی همچون آسیب های فیزیکی و تماس مداوم با مواد شیمیایی و عوامل عفونی آنان را تهدید می کند

۵- فشار کاری همراه با همدردی با ناراحتی بیمار موجب افسرده گی و انتقال به خانواده گشته و موجب تنش در خانواده این عزیزان را موجب می گردد.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از پتروشیمی کنگان

پتروشیمی کنگان با دارا بودن ۶۰۰ کارگر با مشکلات زیادی روبروست. به عنوان مثال در شرایط غبارآلود بودن فضا، کار بسیار سخت می‌شود. یکی از کارگران از آقای عمادی رئیس ایمنی سوال کرد که دلیل اینکه در این گرد و خاک کارگاه تعطیل نشد، چیست؟ ایشان فرمودند که سرعت باد کم بود. ایشان ادعا می‌کرد که خود در سایت بوده در حالی که اکثر کارگران اعلام کردند ایشان به دفتر پناه برده بودند. کار کردن در این گرد و خاک باعث عفونت ریه می‌شود و در جنوب کشور این آلودگی یک روز دو روز نیست.

با اعتراض کارگران در مورد کارکردن در گرد و خاک مدیریت اعلام کرده: «هر کی نمیتونه کار کنه تسویه کنه» کارگران بارها به مسوول ایمنی از وضعیت خوابگاه و سرویس و شرایط سخت کار گفته شده است و هر بار قول همکاری دادن اما دریغ از یک کار کوچک.

پیمانکاران برای اینکه بتوانند موج اعتصاب را مهار کنند از همشریانسان برای کار دعوت می‌کنند. تعداد زیادی از نیروهای پتروشیمی کنگان را آقای اسماعیلی پیمانکار آورده با دستمزد پایین به همین خاطر نمی‌گذارد کسی حرف بزند و هر کسی اعتراض می‌کند او را به سرعت اخراج و تسویه حساب می‌کنند.

گزارش تکمیلی خبرنگار پیام سندیکا از پتروشیمی کنگان

۶۰۰ کارگر پتروشیمی کنگان ۴ ماه است حقوق نگرفته اند. پیمانکاران مستقر در این پتروشیمی از دادن عیدی و سنوات به کارگران تاکنون خودداری می کنند. تخلفات پیمانکاران به دلیل همشهری بودن با کارفرما نادیده گرفته می شود.

در این پتروشیمی از رستوران خبری نیست. در هر کانکس ۸ کارگر زندگی می کنند که خیلی سخت است. حقوق کارگر ساده یک میلیون و چهارصد هزار تومان است بدون عیدی و سنوات آن هم پس از ماهها تاخیر پرداخت می شود. وضعیت حمام و سرویس بهداشتی افتضاح بوده و برای ۶۰۰ کارگر ۴۸ حمام ایجاد شده است که فقط ۲۰ حمام سالم اما غیر بهداشتی هستند. حتا مایع دستشویی آنهم چند روز یکبار در داخل جای مایع ریخته می شود.

اوضاع انقدر خراب و غیر قابل باور است که اگر گفته شود که حتا برای ورودیه از کارگر پول میگیرند کسی باور نخواهد کرد. همه جرتقیل ها فرسوده اند، اما با روابط خاص آقای رحیمی پیمانکار، به داخل راه داده شده اند و مسوولین ایمنی هم سکوت کرده اند. مسوول ایمنی این پتروشیمی آقای عماد حتا در روزهای پر از گرد و غبار هم از دادن ماسک به کارگران خودداری می کند.

کارگران بدون اینکه متوجه باشند برگ قرارداد را امضا میکنند که مشکل از همین جا شروع می شود. البته کارگران فکر می کنند این قراردادهای ساختگی متعلق به وزارت نفت و یا وزارت کار است.

سرویس های رفت و آمد کارگران بسیار قدیمی بوده و اگر باران ببارد از همه جایش آب روان است. متاسفانه منپاوری که اهل کردستان است کارگران ارزان تهیه کرده و بسیار رفتار بدی با آنها دارد بطوریکه حتا از حقوق اولیه یه زندگی ساده برخوردار نیستند.

بیکاری و کارگر ارزان در پتروشیمی کنگان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا در پتروشیمی کنگان و در پیمانکاری که آقای اسماعیلی نامی از اهالی قطور آذربایجان راه انداخته اند، حقوق ها بسیار ناچیز است. حقوق ریگر ۱ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان است. کار این شرکت فقط سوپل هست یعنی آرماتوربندی و قالب بندی. حقوق قالب بند هم ۸۰ الی ۸۵ هزار تومان است که از همه جا کمتر هست.

کلن پایه حقوق این شرکت از همه جا پایین تر هست. دلیل عمده این حقوق پایین کسی هست به نام احسان اسماعیلی که کارگران را با دستمزدی ارزان از آذربایجان آورده که ترک هستند.

متأسفانه این کارگران در بدترین شرایط هم هیچ اعتراضی ندارند. چند روز پیش هم یک نفر لر اعتراض کردند که با تسویه حساب روبرو شد.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از پالایشگاه لردگان

پیمانکاران مسقر در پالایشگاه لردگان قوانین عجیبی را به کارگران تحمیل کرده اند. از جمله اینکه در روزهای بارانی کارگاه را تعطیل کرده و حقوقش را هم به کارگران پرداخت نمی کنند. در حقیقت اگر کار به هر دلیلی متوقف

بشود مانند باران، تقصیر کارگران بوده و حقوقی پرداخت نخواهد شد. از جمله پیمانکارانی که کارگران را خیلی اذیت می کنند پیمانکاری آذری مقدم است.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از حقوق های عقب افتاده

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا در پالایشگاه نفت ستاره که یکی از بدترین پروژه های کاری است و کارفرمایش فلات قاره است ، کارگران شرکت انرژی گستر بیش از ۵ ماه است که حقوق دریافت نکرده اند

در پتروشیمی کنگان واقع در بوشهر کارگران شرکت پتروپالایش به پیمانکاری شرکت پیمان رودک بیش از ۴ ماه است که حقوق نگرفته اند

شرکت پایندان در فاز ۱۳ هم بعد از اعتصاب کارگرانش آنها را اخراج و بلک لیست نموده و تاکنون با این کارگران اخراجی تسویه حساب نکرده است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران بر این باور است که :

✓ سجایای انسانی ثمره محیط است. سندیکاهای کارگری برای انسانی کردن جامعه خواستار تحصیل رایگان، بهداشت رایگان و فراگیر و دستمزدی که بتوان یک خانواده ۴ نفری را سرپرستی اداره کرد می رزمند.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از هفت تپه

با توجه به اینکه در چند روز گذشته تولید کارگران اقدام به متوقف کردن امر تولید نموده بودند، نیروی انتظامی بصورت گسترده وارد کارخانه شد و بیش از بیست نفر را بازداشت کرده و از تجمع کارگران جلوگیری کردند. در میان بازداشت شدگان اسماعیل بخشی و کرامت پام از نماینده های کارگران دیده می شود.

همچنین از ورود کارگران بخش کشاورزی که میخواستند به محوطه شرکت داخل بشوند نیز جلوگیری شد. قبل از این شورای تامین شهرستان اعلام کرده بود به تجمع صنفی کارگران در محوطه شرکت ورود نخواهد کرد، اما اگر کسی بخواهد اقدام به خاموشی کارخانه کند یا اقدام به تجمع بیرون شرکت، مانند بستن جاده و حضور در سطح اقدام کند، برخورد خواهد شد.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران دستگیری کارگران معترض به پایمال شدن حقوق خود را محکوم کرده و خواستار آزادی سریع دستگیر شدگان و پرداخت حقوق های عقب افتاده این عزیزان می باشد

گزارش تکمیلی از تحولات در نیشکر هفت تپه!

به گزارش رسیده به نشریه پیام سندیکا، با توجه به آزادی ۳۴ نفر کارگر بازداشتی روز گذشته، مدیریت کارخانه نیشکر هفت تپه تلاش دارد تولید کماکان ادامه داشته باشد. اما برخی از پرسنل جلوی مدیریت در تجمع هستند و کسی پاسخگو نیست. اکثر پرسنل روزمزد هستند و خواهان پرداخت حقوق عقب افتاده ۸ ماهه، بن ابتدای سال ۹۵ و تغییر نوع استخدام کارگران روزمزدی که کار مستمر دارند به قراردادی طبق قانون کار و همچنین به دستور شورای تامین شهرستان. متأسفانه پیگیری این موضوع به اداره کار واگذار شده ولی تاکنون هیچ اقدامی برای اعمال قانون توسط کارفرما انجام داده نشده است.

از ساعت ۱۱ صبح الی ساعت ۴ بعدازظهر پیمانکاران طرف قرارداد شرکت اقدام به بستن درب ورودی نیشکر به کارخانه نمودند. که پس از صحبت های فراوان مسئولین انتظامی و شرکت با آنها و بخاطر احترام به قائم مقام شرکت که از مدیران خوش نام سالهای دور شرکت بوده و اخیرن برای رفع بحران به شرکت برگشته اند، پیمانکاران حاضر به باز کردن درب شده و از ساعت ۴ بهره برداری شروع بکار نمود.

تحریریه نشریه پیام سندیکا ۱۶ بهمن

گزارش دیگری از نیشکر هفت تپه!

طبق گزارش های ارسالی به روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران صبح امروز ۱۷ بهمن، در ادامه اعتصابات چند روز اخیر شرکت نیشکر هفت تپه، کارگران بخش کشاورزی که تعداد آنها حدود ۲۰۰ نفر هستند و عمومن صورت خود را با چفیه بسته بودند وارد محوطه صنعتی شرکت شده و مانع برداشت و خارج شدن شکر تولیدی از انبار شکر سفید به خارج از شرکت شدند. متأسفانه تاکنون از طرف مدیریت شرکت پاسخی به مطالبات عقب افتاده کارگران داده نشده است.

همچنین آسیابهای شرکت در ساعت ده صبح نیز توسط کارگران معترض خاموش گردید و بار تریلی های حامل شکر که از انبار بارگیری شده بودند توسط متحصنین داخل انبار تخلیه شده و از خروج محموله از شرکت جلوگیری شد

شنبه ۵ بهمن ماه، تجمع مجدد کارگران هفت تپه.

امروز شنبه، تجمع کارگران بازنشسته نیشکرهفت تپه و کارگران بخش کشاورزی.

کارگران بازنشسته نزدیک به یک سال که در انتظار سنوات خود هستند اما تاکنون سنوات آنها پرداخت نشده است و این در حالی است که هیچ کدام از مسئولین شرکت جوابگوی کارگران نمی باشند.

همچنین کارگران روز مزد بخش کشاورزی امروز به علت پرداخت نشدن دستمزد آذر ماه دست از کار کشیده و در محوطه شرکت دست به اعتصاب زده اند. تعداد این کارگران بیش از ۲۰۰ نفر میباشند.

✪ خبر فوری □ (پرداخت معوقات سال ۹۴)

در پی تماس ها و سوالاتی که با آقای انوشه و قسمت امور مالی شرکت حاصل شده، گفته شده که آقای انوشه (پیمانکار) همه لیست های حقوق کارگران را به شرکت تحویل داده و قسمت امور مالی نیز اطلاعات و مبالغ پرداختی را برای واریز به حساب های کارگران آماده کرده است.

حال تنها یک پله تا پرداخت حقوق معوقه سال ۹۴ (برج ۱۱ و ۱۲) باقی مانده و آن واریز پول به حساب شرکت برای پرداخت و ارسال این مبالغ به حساب های کارگران شریف هفت تپه است.

گزارش تکمیلی از جابجایی کارگران در ایران خودرو دیزل به ایران خودرو

شرکت ایران خودرو، برای تامین نیروی تولیدی خود، اقدام به جذب نیرو از شرکت ایران خودرو دیزل نموده است.

با توجه به توافقات صورت گرفته بین مقامات دو شرکت، ورودی های سال ۱۳۸۲ به بعد ایران خودرو دیزل، به شرکت ایران خودرو منتقل شده اند (تعداد این نفرات حدود چهارصد نفر می باشد)

طی هماهنگی صورت گرفته، قرارداد کاری که با این کارگران بسته شد، یکساله می باشد.

سنوات سالیانه ی این افراد از طرف شرکت ایران خودرو دیزل، به ایران خودرو منتقل شده است، منتهی چکهای صادر شده و سنوات این افراد، (یکماه به ازای هر سال خدمت) در نظر گرفته شده است، که این امر باعث ایجاد نگرانی در کارگران دیزل شده است. اگر چه تلویحا و شفاهی به کارگران گفته شده است که در موعد بازنشستگی، مطابق با مقررات شرکت ایران خودرو (یعنی سالی پنجاه روز) به آنها سنوات داده میشود. با این حال این گفته مسئولین دیزل هیچ سند قانونی ندارد و ممکن است سالهای بعد و با تغییر و تحول در مدیریت شرکت، مسئولین وقت از این امر سر باز بزنند و زیر بار آن نروند.

از طرف دیگر، این کارگران مشمول مشاغل سخت و زیان آور هستند و باز معلوم نیست که در زمان بازنشستگی این افراد، آیا سختی کار این عزیزان، در زمانی که در دیزل مشغول به کار بودند، از سوی ایران خودرو لحاظ شود یا نه.

ابهام در این جابجایی کارگران را نگران کرده است

اخبار کارگری شرکت واحد به نقل از گروه تلگرافی سندیکای واحد

۱- گزارش از مشکلات رانندگان شاغل در خطوط ۴ و ۷ بی آر تی

رانندگان زحمتکش در خطوط ۴ بی آر تی در مبدا خط (ترمینال جنوب) سرویس بهداشتی ندارند. همچنین در مبدا خط باجه ای نظیر باجه روزنامه فروشی قرار داده اند برای مراجعه رانندگان که سیستم گرمایش ندارد. رانندگان زحمتکش خط ۷ بی آر تی نیز در مبدا خط (میدان راه آهن) سرویس بهداشتی ندارند و این کمبودها شرایط کار را برایشان سخت تر کرده است.

۲- اظهارات فریبکارانه مدیر عامل شرکت برای جلوگیری از اعتراض «چراغ روشن» کارگران

رانندگان شرکت واحد اعلام کرده اند؛ در اعتراض به تهاجمات وسیع مدیریت نسبت به قطع مطالبات به حق شان در روز یکشنبه ششم اسفند چراغ های اتوبوس خود را در طی روز روشن خواهند کرد.

مدیریت شرکت واحد به دلیل هراس از اعتراض و خشم رانندگان برای فریبکاری و جلوگیری از اعتراض رانندگان، وعده هایی غیرواقعی داده و شورای اسلامی کار فرمایشی در حمایت از مدیریت وعده های غیرواقعی وی را در کانال های تلگرافی خود نشر می دهد تا با فریب رانندگان مانع از

اعتراض روشن کردن چراغ اتوبوس ها در طی روز کردند. سندیکا از رانندگان و کارگران می خواهد؛ به فریب ترفند مدیریت توجه نکنند و چنانچه مطالبات شان تا روز یکشنبه پرداخت نگردد؛ چراغ های اتوبوس خود را روشن کنند.

۳- شورای اسلامی کار فرمایشی در کانال های تلگرامی خود در مورد وعده های غیر واقعی مدیر عامل چنین نوشته

پاسخ مدیر عامل اتوبوسرانی درخصوص مطالبات کارکنان

شوراهای اسلامی کار اتوبوسرانی روز یکشنبه مورخه ۹۶/۱۱/۲۹ پیگیر آخرین اقدامات صورت گرفته درخصوص مطالبات کارکنان از مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی شدند .

ایشان درپاسخ به نمایندگان مبنی بر تاخیر در تهیه لباس فرم کارکنان گفتند: مشکلات نقدینگی و تمرکز خرید سامانه ها بصورت یکپارچه بوده که تاریخ برگزاری مناقصه آن ۹۶/۱۲/۶ می باشد.

همچنین درپاسخ به معوقات حق بیمه ۴ درصد مشاغل سخت و زیان آور کارگران بازنشسته و پاداش پایان خدمت به آنان اظهارداشتند؛ مبلغی بصورت علی الحساب به بیمه پرداخت شده که بزودی تعدادی از همکاران بازنشسته تسویه حساب خواهند کرد. و تعداد دیگر نیز طی مذاکراتی که با مدیران شهرداری در این خصوص داشتیم و مقرر گردید مبلغی بابت حق بیمه ۴ درصد سخت و زیان آور و پاداش سنوات از شهرداری دریافت کنیم تا همه افراد بازنشسته نیز بتوانند تا قبل از پایان سال تسویه حساب کنند.

ایشان در پاسخ به بن های معوق شده کارکنان گفت؛ در خصوص بن های معوقه نیز مذاکراتی با مدیران شهرداری صورت گرفت که ما توضیحاتی مبنی بر اینکه این پرداختها و شارژها در شرکت واحد به صورت مستمر پرداخت می شده و به صورت عرف و عادت در آمده است.

و شرکت واحد نیز همانند شهرداری و طبق دستورالعمل این پرداختها را انجام می داده که در بودجه سالیانه نیز پیش بینی شده است.

که متأسفانه چند ماهی است که طبق جدول و در مناسبتهای مختلف طبق روال پرداخت نشده است که پرسنل از این بابت گله مند هستند که ما جدول معوقات را به آنها دادیم که مقرر گردیده بعد از پرداخت عیدی بن های معوقه نیز در صورت امکان پرداخت شود.

همچنین مدیرعامل اتوبوسرانی در خصوص کت شلوار و (شکلات) پایان سال کارکنان طبق پیمان دسته جمعی اتوبوسرانی نیز اعلام کردند طبق سال گذشته و توافق به عمل آمده با نمایندگان کارگران امسال نیز مبلغ ریالی آن پرداخت میشود.

رانندگان شرکت واحد در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات بحق شان روز یکشنبه ششم اسفند چراغ اتوبوس را روشن می کنند

مدیریت شرکت واحد در سال جاری تهاجمات وسیعی نسبت به قطع مطالبات بحق کارگران کرده است. مطالبات مربوط به شارژ کارت اعتباری، لباس فرم رانندگان و لباس کار کارگران تعمیرگاه و توقفگاه، ارتقاء گروه رانندگان همچنین تسهیلات بلاعوض مسکن برای اکثریت رانندگان معوق شده است. و رانندگان و کارگران در این زمینه اعتراضات جدی دارند.

بنابر این سندیکا بنا به درخواست رانندگان و کارگران از همه رانندگان دعوت می‌کند؛ در روز یکشنبه ششم اسفند در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات رانندگان و کارگران چراغ‌های اتوبوس‌های خود را در طی روز روشن نمایند.

رانندگان اعلام کردند وعده‌های پوچ مدیریت اثری ندارد و روز یکشنبه در اعتراض به مطالبات معوق خود چراغ اتوبوس‌های خطوط همچنین ون‌های سامانه جانبازان را روشن می‌کنیم

به گزارش ایلنا، جمعی از کارگران عضو پروژه سپیدار ۲ و ۳ تعاونی مسکن شرکت واحد اتوبوسرانی تهران پیرامون انتشار گزارشی درباره مشکلات مالیاتی تعاونی مسکن کارکنان شرکت واحد و اهمال پیمانکار در تکمیل و تحویل بلوک‌ها، توضیحات زیر را در ۸ بند به خبرگزاری ایلنا، ارسال نمودند:

احتراما در پاسخ به ادعاهای مدیرعامل و رییس هیات مدیره تعاونی مسکن شرکت واحد اتوبوسرانی در مورد بدعهدی تعاونی نسبت به تحویل واحد مسکونی کارگران عضو پروژه سپیدار ۳ و ۲ تعاونی مسکن شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و مشکلات پیش روی ادامه ساخت پروژه، موارد ذیل باستحضار می‌رسد و توقع و درخواست کارگران است که عینا از طریق خبرگزاری ایلنا منتشر گردد.

۱- رابطه کارگران با تعاونی مسکن شرکت واحد اتوبوسرانی از نوع مرسوم آن که کارگران به عنوان عضو تعاونی باشند و در تعیین هیات مدیره و تصمیمات تعاونی نقش داشته باشند، نیست و اعضای تعاونی مسکن، سی تن از مدیران و منتخبین شرکت واحد هستند و افراد مذکور در تعیین هیات مدیره صاحب رای هستند. در این مدل از تعاونی کارگران به عنوان سهامدار هستند و به واسطه قراردادی که با تعاونی دارند به ازاء پرداخت مبلغ قرارداد واحد مسکونی‌ای را در واقع از تعاونی خریداری می‌کنند و به هیچ وجه در سود و زیان تعاونی شریک نخواهند بود.

۲- بدهی مالیاتی به هیچ وجه به کارگران عضو پروژه‌های تعاونی مسکن ارتباطی ندارد. در سال ۸۷ با موافقت شهردار دو قطعه زمین شرکت واحد در خیابان هنگام به متراژ ۲۳۰۰۰ متر و ۱۱ هکتار به مبلغ ۷۵ میلیارد تومان به شهرداری منطقه ۴ واگذار گردید مشروط به اینکه با برنامه‌ریزی مدیریت شرکت واحد این مبلغ مصروف هزینه مسکن کارگران شرکت واحد گردد. با هدف پرداخت تسهیلات بلاعوض مسکن از مبلغ مذکور با تصمیم غلط مدیریت شرکت واحد، تعاونی مسکن شرکت واحد با شرایط فوق‌الاشاره تاسیس و بنا بر ادعای مدیریت مبلغ ۷۵ میلیارد تومان که از فروش زمین‌های شرکت واحد حاصل شده بود به حساب تعاونی مسکن واریز شد. بنابراین بدهی مالیاتی که

تعاونی مسکن ادعا دارد مربوط به فروش زمین‌های شرکت واحد می‌باشد و اصلا ارتباطی با کارگران عضو پروژه سپیدار ۲ و ۳ تعاونی مسکن ندارد.

۳- کلیه کارگران با تصمیم مدیریت برای دریافت تسهیلات بلاعوض مسکن که شهرداری مقرر کرده بود پرداخت شود می‌بایست حتما به عنوان سهامدار در تعاونی مسکن شرکت واحد ثبت نام می‌کردند. بنابراین کارگران به اجبار در این تعاونی ثبت نام کرده‌اند.

۴- اینکه در نتیجه شکایت مابین تعاونی مسکن و پیمانکار، به موجب رای دادگاه پیمانکار محکوم شده است به هیچ وجه دلیلی بر بی‌حقی کارگران نسبت به تعاونی مسکن در مورد تاخیر در تحویل واحد مسکونی‌شان نمی‌باشد و تعاونی مسکن نسبت به تعهدات خود و حتی خسارت تاخیر عدم تحویل مسکن کارگران در موعد مقرر مسئولیت دارد.

۵- در هنگام شروع پروژه هر متر مربع از آپارتمان‌هایی که قرار است ساخته شود به کارگران ۶۵۰ هزار تومان فروخته شده درحالی‌که که در همان بازه زمانی آپارتمان با موقعیت پروژه سپیدار ۲ و ۳ در همان منطقه نهایتاً ۴۵۰ هزار تومان بوده است. بنابراین تعاونی مسکن از این بابت به کارگران بدهکار است درحالی‌که اکنون تعاونی مسکن مبالغی بیش از دو برابر مبلغ تعیین شده اولیه می‌خواهد از کارگران دریافت کند که به هیچ وجه مورد قبول کارگران نیست.

۶- تعاونی مسکن نسبت به کارگران هیچگاه شفافیت نداشته است و در حال حاضر علی‌رغم مبالغی که کارگران پرداخت کرده‌اند هیچ برگه‌ای راجع به مالکیت آپارتمان در پروژه مذکور با مهر و امضای تعاونی مسکن به کارگران داده نشده است. این عدم شفافیت در مورد دارایی‌های تعاونی مسکن و ادعای مسدود بودن حساب‌هایش از طرف اداره مالیات نیز وجود دارد. و علی‌رغم اینکه مدعی است حساب‌هایش مسدود است ادعا دارد مبلغ ۸/۵ میلیارد تومان اضافه دارد در پروژه هزینه می‌کند.

۷- برابر رای دادگاه پیمانکار ۲۳ میلیارد تومان باید به تعاونی به عنوان خسارت بپردازد و با توجه به اینکه پیمانکار مالک قطعه زمینی در جوار پروژه است و سند آن زمین به عنوان حسن انجام کار در اختیار تعاونی مسکن است؛ اما تعاونی مسکن هیچ اطلاعاتی راجع به دریافت خسارت از پیمانکار به کارگران نمی‌دهد و در عوض از کارگران درخواست پرداخت پول اضافه بر قرارداد اولیه دارد.

۸- بنا بر آنچه ذکر گردید؛ کارگران به اعتبار شرکت واحد اتوبوسرانی در تعاونی مسکن شرکت واحد ثبت نام کرده‌اند و شرکت واحد در قبال مشکلات بوجود آمده مسئولیت دارد و با توجه باینکه شرکت واحد جز شرکت‌های تابعه شهرداری تهران است؛ بنابراین شهرداری و شورای شهر در قبال مشکلات بوجود آمده برای کارگران در رابطه با تاخیر در واگذاری مسکن‌شان، مسئولیت دارد.

پس از اینکه سندیکا اعلام کرد که رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی در اعتراض به مطالبات معوق خود چراغ‌های اتوبوس‌های خطوط همچنین ون‌های سامانه جانبازان را در طی روز یکشنبه ششم اسفند روشن کنند؛ مدیریت با انواع وعده‌های پوچ و شایعات مبنی بر پرداخت مطالبات کارگران قصد دارد تا با ایجاد خلل در اتحاد رانندگان، مانع از این اعتراض آرام گردد. اما رانندگان تا این لحظه با تماس‌های مکرر اعلام می‌کنند که فریب مدیریت ناکارآمد شرکت واحد را نخواهند خورد و در روز یکشنبه همه رانندگان با اتحاد چراغ‌های اتوس‌های خطوط همچنین ون‌های سامانه جانبازان را روشن خواهند کرد.

تاریخ گزارش: شنبه پنجم اسفند

دادخواهی

داود رفیعی کارگر اخراجی کارخانه پارس خودرو که در اسفند سال ۹۱ از کارخانه اخراج شده است خواهان بازگشت به کار خود می باشد. بر طبق نظریه کارشناسی جبران خدمت وزارت کار تعاون و رفاه اجتماعی به شماره نامه ۸۸۳۴۹ به تاریخ ۹۳/۵/۱۲ است.

موضوع: لیست تحریم واسامی پروژه های فاسد و همچنین پیمانکاران بدحساب

بنام خدا

لیست تحریمی شماره یکم

باتوجه به کمبود کار در پروژه ها و فرصت طلبی و سودجویی برخی شرکت ها و پیمانکاران که اقدام به

- ۱- دیرپرداخت حقوق کارگران
- ۲- تعیین حقوق کارگران به نرخ ۴ سال پیش و پس رفت حقوقی
- ۳- شانه خالی کردن پیمانکاران برای ارائه خدمات و امکانات رفاهی و نیازهای اولیه شامل غذا، شام و صبحانه نیروه و متحمل کردن کارگران برای خرید و فراهم کردن موادغذایی شام و صبحانه
- ۴- حق خوری پیمانکاران از کارگران که پس از کار کارگران را در گوشی خود بلک لیست و مسدود میکنند و پول آنها را نمی دهند، هر کدام به شرح زیر می باشد:

۱- پروژه پالایشگاه ستاره_ نفت خلیج فارس بندرعباس

تخلف : ۱- با بیشترین آمار شکایت و اعتراض برای دیر پرداخت حقوق و بمدت ۸ ماه و حتی ۱ سال حقوق معوقه (عقب افتاده) ۲- و همچنین امکانات حقارت آمیز ۳- و صفر خوابگاهی و بهداشتی ۴- و بلک لیست کردن هر بار نیروها بعد از اعتصاب

۲- پروژه های فاسد عراق

تخلف : ۱- بدلیل جذب نیروهای ایرانی با ویزای زیارتی که یک امر غیر قانونی هست و کارگران وقتی با ویزای زیارتی مشغول بکار میشوند باعث و مرتکب جرم میشوند چراکه باید با ویزای کاری مشغول بکار شوند و پیمانکار

هم دستش باز هست و در پایان کار پول نیروها را نخواهد داد به بهانه غیرقانونی کارکردن

۲- همچنین هم اندازه بودن نرخ حقوقی کشور عراق با کارهای درون ایران و ۳- امکانات ضعیف و نبود ۴- امنیت جانی که پیمانکاران بسیار حق کارگران مستقر در عراق رو خوردند و کلاهبرداری کردند

۳- پیمانکاری سلطانی در پروژه اردستان

تخلف : ۱- با فریب نیروها را با وعده حقوق دروغین بالا به شهر اردستان میاورد و بعد به نیروها میگوید حقوق استاد کاری ۳۰ روز ۱ میلیون ۷۰۰ می شود ۲- و با ناچیز ترین امکانات خوابگاهی بی درب و پیکر

۴- پیمانکاری احمد بابادی واقع در شهرکرج

تخلف : ۱- تعیین حقوق با نرخ حقوقی ۴ سال پیش برای امسال ۱۳۹۶ و با شرایط دور از انصاف و وجدان ۲- که هزینه شام و صبحانه را به پای خود کارگران گذاشته است و نیروهای این شخص باید با پول خود صبحانه و شام خریداری و با بدن خسته از سرکار مشغول به پخت و پز و آشپزی شوند

۵- شرکت فولاد روهینای جنوب (پیمانکار مکوندی)

تخلف : ۱- تعیین حقوق کارگران با نرخ حقوقی ۳ سال پیش - ۲- تعیین قانون ظالمانه ۲۶ روز کار و ۴ روز مرخصی و بابت ۲۶ روز پایه حقوقی نیروها را تعیین می کنند ۳- جمعه ها را نصف روز برای کارگران حساب می کنند.

۶- پیمانکاری پیشین محمد آغاسی

تخلف : ۱- بلاک کردن شماره تماس های نیروهای خود ۲- پرداخت نکردن تسویه حساب تمامی کارگران پس از ۳ سال تاکنون و دارای شاکیان زیاد

۷- پیمانکاری نعمت حسن پور پروژه کاری در تهران

تخلف : ۱- با وعده های دروغین حقوق بالا نیروها را جذب و بعد با مجبور شدن نیرو بخاطر متحمل شدن طی کردن مسافت طولانی تا محل کار و پذیرش اجباری با حقوق اداره کاری ۲- پرداخت نکردن حق و حقوق نیروها

و تجارت با پول کارگر و خاموش کردن خط و گوشی ۳ مستقر کردن کهنه نیروها در یک سالن بزرگ انبار بعنوان خوابگاه و آشپزخانه و سرویس دوشویی و حمام که یک وضعیت خفت باری را کارگران متحمل شده اند و برای ما درخواست کمک و تحریم ارسال کرده اند.

مردم بزرگوار و کارگران شریف توجه فرمایید:

لطفا این متن پیام تحریمی را به دقت بخوانید و اسامی پروژههای فاسد و همچنین پیمانکاران متخلف را به خوبی به یاد داشته باشید و به ذهن بسپارید و به دوستان خود هم اطلاع دهید که برای این پیمانکاران و پروژهها قبول همکاری نکنند و همه نیروهای مشغول بکار در آنجا هم بمحض خواندن این متن فوراً تسویه حساب کنید و پول خود را دریافت و از آن پروژهها دوری کنید

منبع: گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها حامی: سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران برای این خواسته ها می کوشد:

کار دائمی و پایدار برای همه - ۳۶ ساعت کار در هفته؛ قرارداد دستجمعی در هر بخش کاری - دستمزدی که با آن بتوان یک خانواده ۴ نفری را تامین کرد - قانونی برای جریمه کردن کارفرمایانی که حقوق کارگران را دیر پرداخت می کنند - سن بازنشستگی ۶۰ سال برای مردان و ۵۵ سال برای زنان - سازماندهی همه کارگران بدون در نظر گرفتن نوع قرارداد در سندیکاها - دفاع از حق اعتصاب و اعتراض - مستمری برای همه مردان و زنان بالای هفتاد سال بدون داشتن سابقه بیمه

مصاحبه داود رضوی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با روزنامه آسمان آبی

انجمن، شورا یا اتحادیه دغدغه کارگر اهمیت دارد، نه عبارت و واژه

هر از گاهی می‌شنویم رانندگان شرکت واحد، در اعتراض به وعده‌های محقق نشده کارفرما و مسئولان، همچنین دستیابی به مطالبات اعتصاب یا تجمع کرده‌اند تا صدایشان را به گوش کسانی برسانند که باید بشنوند و رسیدگی کنند. صحبت از امسال و سال گذشته یا این دولت و دولت سابق نیست؛ مشکلات این صنف سال‌هاست در کشور ما وجود دارد و فقط در هر دوره‌ای شدتش، با رویکردهای متفاوت، کم و زیاد می‌شود. رانندگان و کارگران شرکت واحد جزو اصنافی هستند که تلاش می‌کنند دغدغه‌هایشان را از مسیر اتحادیه به گوش مسئولان برسانند؛ مسیری که به‌زعم نماینده‌هایشان بسیار پریچ‌وخم است. داوود رضوی فعال کارگری یا به قولی عضو اتحادیه کارگری شرکت واحد است؛ اتحادیه‌ای که به رسمیت شناخته نشده، ولی پافشاری‌هایش بر رسیدگی به مطالبات کارگران و راننده‌های اتوبوس توانسته است وضعیت این صنف را از یک دهه پیش به‌مراتب بهتر کند. گفت‌وگوی پیش رو حرف‌های این فعال کارگری شرکت واحد با «آسمان آبی» است که امیدوار است اتحادیه یا انجمن کارگری بتواند مشکلات صنفی کارگران این بخش را به حداقل برساند.

مشکلات راننده‌های اتوبوسرانی را، به‌ترتیب اولویت، چه مواردی می‌توان برشمرد؟ مهم‌ترین دغدغه فعلی این صنف چیست؟

مهم‌ترین مشکل راننده‌های اتوبوس در حال حاضر مسکن است. در شرکت واحد اعتبارات و بودجه‌های زیادی آمد که قرار شد بخشی از آن به تهیه مسکن راننده‌ها اختصاص پیدا کند تا کارگران اتوبوسرانی بتوانند برای آسایش خود و خانواده‌شان سرپناه کوچکی داشته باشند. اما این اتفاق در عمل نیفتاد؛ به‌طوری‌که امروز شاهدیم ۶ هزار نفر از راننده‌های اتوبوس نتوانسته‌اند از این تسهیلات استفاده کنند و خانه‌دار شوند. در شرکت واحد، تعاونی مسکنی وجود دارد که مدیران شرکت آن را تاسیس کرده و اعضا به اجبار عضو شده‌اند که در آن پروژه‌های زیادی تعریف شده است. در حال حاضر نزدیک به هزار و ۵۰۰ نفر درگیر پروژه‌های نیمه کاره آن هستند تا به مطالبه‌شان برسند. البته بخشی از واحدها تحویل داده شده، ولی بسیاری از پروژه‌ها سال‌هاست که نیمه کاره مانده است؛ مثلاً حدود پنج سال از آغاز به کار پروژه سپیدار ۲ و ۳ می‌گذرد و با این‌که راننده‌ها حدود ۵۰-۴۰ درصد هزینه ساخت آن را داده‌اند واحدها هنوز تحویل داده نشده است. پروژه‌های تحویل داده شده هم اغلب مشکلاتی دارند؛ مانند پروژه سهیل که سند آن هنوز به مالکان داده نشده است. وام خیلی از کارگران اگر ۳۰ میلیون بوده الان با سود دیر کرد به ۶۰ میلیون رسیده است؛ مقصر هم اعضا نیستند و این اتفاق‌ها به دلیل تعلل تعاونی مسکن افتاده. ۶ هزار نفر هم هنوز هیچ بهره‌ای از تسهیلات مسکن نبرده‌اند و از بودجه‌ای بالغ بر ۷۵ میلیارد تومان بی‌بهره مانده‌اند. آن‌ها مستأجرند و بخش عمده‌ای از حقوق و دستمزدشان برای کرایه خانه می‌رود.

کارگران اتوبوسرانی، علاوه بر مشکل مسکن، با چه معضلات دیگری روبه‌رو هستند؟

مشکلات جدیدی هم دارند؛ مهم ترینش چالش‌هایی است که برای پرداخت حق بیمه از طرف اتوبوسرانی با آن روبرو هستند. حق بیمه راننده‌ها به موقع پرداخت نمی‌شود و آن‌ها در شرایط ضروری دفترچه‌های بی‌اعتبار دارند. کارگرانی که بازنشسته می‌شوند، از چهار درصد حق کار سخت و زیان‌آوری که کارفرما باید به آن‌ها بدهد بی بهره مانده‌اند. بعضی‌ها با این که ۶ ماه است بازنشسته شده‌اند هنوز از تسهیلات بازنشستگی برخوردار نیستند و در مواردی حتی حقوقشان هم به‌موقع پرداخت نمی‌شود.

در کشور ما برای اصناف اتحادیه‌هایی تعریف شده است که از هر نظر نافع حقوق هر صنفی باشد؛ علت تاکید کارگران و فعالان صنفی اتوبوسرانی بر داشتن سندیکا یا اتحادیه چیست؟

واژه سندیکا آنقدر برای ما مهم نیست، ولی اصرار ما این است که این نهادها نباید به دولت و کارفرماها هیچ وابستگی‌ای داشته باشند. در این میان شرکت واحد، همان‌طور که می‌دانید، به نوعی نیمه دولتی محسوب می‌شود؛ هم کارفرما و هم دولت بر کارگران حاکم هستند و بیشتر اعتباراتش را شهرداری و دولت تامین می‌کنند. تا سال ۸۴ بسیاری از مطالبات کارگران و راننده‌ها روی هم انباشته شده بود و هیچ کسی توجهی نمی‌کرد. بعد از تشکیل شورا، در دهه ۷۰، روند کار به نحوی جلو رفت که الان راننده‌ها نهاد مستقلی ندارند. این شوراها از سال ۷۰ تا ۸۴ که هنوز اتحادیه را تشکیل نداده بودیم حضور داشتند. متأسفانه هیچ مطالباتی از طرف این شوراها ندیدیم و آن‌ها از راننده‌هایی که با کارفرما مشکل پیدا می‌کردند حمایت نمی‌کردند. این شوراها بیشتر همسو با کارفرما بود تا کارگر و کارگران هم به راحتی حکم اخراجشان صادر می‌شد. در سال ۸۴ همین شوراها و کارفرما حکم اخراج حدود ۴۰۰ نفر از کسانی را صادر کردند که معترض و پیگیر مطالباتشان بودند. شوراهایی که قرار بود مدافع حقوق کارگر و راننده‌های اتوبوسرانی باشند، در شرایط سخت، حق اعتراض را به رسمیت نشناختند. آن‌ها توانایی پیگیری

مطالبات ما را نداشتند، به همین دلیل ما اتحادیه را در سال ۸۴ احیا کردیم تا بتوانیم حقوق حقه کارگران این صنف را پیگیری کنیم. مهم مطالبات است و امیدهایی که ناامید شده بود.

بعد از تشکیل اتحادیه، برای بهبود وضعیت کارگران، چه اتفاقی افتاد؟

زمان تشکیل شدن اتحادیه، از سوی شورای اسلامی کار و خانه کارگر فشارهایی وارد شد و در پی آن حتی راننده‌ها تهدید و اخراج شدند و اتفاق‌های زیادی افتاد. با این همه اتحادیه به کار خود ادامه داد و تا حدی توانست جوابگوی مطالبات انباشته‌شده باشد. مهم‌ترین مطالبه اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل بود که وقتی اجرا شد، حقوق کارگران روزانه تا سقف پنج هزار تومان افزایش پیدا کرد؛ یا مثلاً لباس کار که خیلی مهم بود و به آن‌ها نمی‌دادند، امروز در اختیارشان قرار گرفته است. امروز به راننده‌های شرکت واحد شیر و کیک می‌دهند. کارکنان اتوبوسرانی حق ناهار نداشتند که با پیگیری‌های مسالمت‌آمیز این موارد نیز احیا شد. وام‌های راننده‌ها افزایش پیدا کرد و بن‌های غیرنقدی شارژ شد... به‌واقع همه و همه، یعنی نماینده‌های اتحادیه‌ها که از خود راننده‌ها و کارگران هستند، مطالبات را پیگیری می‌کنند و جز حقوق مسلم همکاران‌شان دغدغه‌ای ندارند.

اصرار ما فقط برای مستقل بودن است. به ما گفته شد انجمن صنفی تشکیل دهیم که به مجوز شورا و وزارت کار نیاز دارد و در صورتی که وزارت کار اسامی را رد کند، به هیچ عنوان نمی‌توان ادامه داد. ما معتقدیم نماینده کارگر باید مشروعیتش را از جمعیت کارگری بگیرد. هدف اصلی ما هم صرفاً راه‌اندازی تشکیلات مستقل بوده است.

این پافشاری‌ها و تلاش‌هایی که در قالب این مجموعه انجام می‌دهید به نظر خودتان چقدر ثمربخش خواهد بود؟

اتحادیه کارگری تا سال ۸۴ تعریف نشده بود. از همان ابتدای راه تا امروز، نماینده‌های اتحادیه مرتباً با نماینده‌های شهرداری و شورای شهر مذاکره و چانه‌زنی کرده‌اند و موضوعاتی مثل مسکن و بیمه بسیار مورد مذاکره قرار گرفته است. هرچند امروز به طور رسمی ما را قبول نمی‌کنند، ولی این نماینده‌ها را به‌عنوان نماینده کارگران قبول دارند؛ حتی پیش آمده است مدیریت در سامانه‌ها از ما دعوت می‌کند مطالبات راننده‌هایی را بازگو کنیم که با آن‌ها در ارتباط بوده و از دغدغه‌هایشان خبر داشته‌ایم. این نشان می‌دهد ادامه راه و اصرار و پافشاری می‌تواند موفقیت‌های زیادی برای مطالبات راننده‌ها به همراه داشته باشد. از طرفی این فعالیت‌ها بر آگاه کردن کارگران و راننده‌ها به تاثیر خوبی گذاشته است و آن‌ها دیگر نسبت به حقوق خود آگاهی پیدا کرده‌اند و به محض این که مطالبه بی پاسخی داشته باشند به نوعی اعتراضشان را اعلام می‌کنند. به‌جرت می‌توانم بگویم در این صنف ۹۰-۸۰ درصد آگاهی ایجاد شده است؛ در حالی که قبلاً از این ناآگاهی هم سوءاستفاده می‌شد.

به‌طور کلی حقوق و مطالبات کارگری و اعتراضاتی که هرازگاهی در صنف‌های مختلف دیده می‌شود، بیشتر به چه مواردی برمی‌گردد؟

شاید ۸۰ درصد از اعتراضات کارگران به خاطر حقوق عقب‌افتاده‌شان باشد؛ متأسفانه قانون و سیستم قانون‌گذاری بیش از این‌که مدافع حقوق کارگر باشد هوای کارفرما را دارد. این کارگرها برای دستمزد عقب‌افتاده‌شان اعتراض می‌کنند، نه چیز عجیب و غریبی. کارگری که ۶ ماه یا یک سال حقوق نگرفته است چگونه باید زندگی‌اش را بچرخاند؟ به نظر من پیگیری و پایداری در گرفتن حقوق و مطالبات می‌تواند نتیجه بخش باشد. اتفاقات امروز نشان می‌دهد کمی گوش شنوا پیدا شده و آستانه تحمل مسئولان برای شنیدن دغدغه‌های کارگری بالا رفته است. همه این‌ها نشانه‌های مثبت همین فعالیت‌های مردم‌نهاد و صنفی است.

صندوق آینده ساز یا آینده سوز؟

دوستان عزیز بنده با ۲۷ سال سابقه سخت و زیان‌آور که از بدو خدمت در قسمت ابزارسازی تراکتور سازی مشغول به کار بوده و تراشکاری و سنگزنی و جوشکاری هر روز جزو کارم بود. متأسفانه من به صندوق آینده ساز منتقل شدم با سوابق کاری. همکارانم ۷ سال پیش با شرایط سخت و زیان‌آور بازنشسته شده‌اند و الان ۳/۵ الی ۴ میلیون حقوق دریافت می‌کنند. در حالی که صندوق آینده ساز با هزاران بهانه برای بازنشسته کردن ما کارگران عضو این صندوق ۷ سال است که امروز و فردا می‌کند. ۳ روز پیش جواب قطعی را کتبا به شرکت ارسال کرده است و در آن آمده است که ماشین کاری کار سخت و زیان‌آور محسوب نمی‌شود. آیا سزاوار است بعد از ۲۷ سال کار سخت و زیان‌آور چنین جوابی شنید درحالی که از لحاظ روحی و جسمی در شرایط بدی قرار دارم.

از سندیکای فلزکار می‌خواهم حرف مرا منتشر کند و از کلیه کارگرانی که عضو این صندوق آینده سوز هستند تقاضا دارم قبل از اینکه به وضعیت بنده دچار شوند چاره‌ای بیاندیشند!

رضا متقی کارگر تراکتور سازی

مافیای واردات چگونه عمل می کند؟

سالهاست که مافیای واردات برای نابودی صنایع مادر و بزرگ کشور برنامه ریزی کرده است. این برنامه ریزی در مورد ذوب آهن سالهاست اجرا می گردد. واردات بی ضابطه منشا ثروت رانت خواران و مافیای بازرگانی با همدستی نفوذی ها در دولت انجام می گیرد.

در حالی که کشور به توسعه ریلی قدم گذاشته و هر ساله می باید مترو و خطوط راه آهن را بازسازی و توسعه دهد، خرید ریل تولیدی از ذوب آهن اهمیت بیشتری می گیرد. در حال حاضر راه آهن سراسری با ذوب آهن قرارداد خرید ۴۰ هزار تن ریل را دارد، اما بودجه لازم برای این منظور در مجلس و دولت تامین نمی گردد تا خرید اجرایی شود.

با اینکه قیمت تولیدی هر کیلو ریل ۲۴۰۰ تومان است و مبلغ فروش به راه آهن نیز ۲۴۰۰ تومان بدون سود در نظر گرفته شده است باید دید تعطل وزیر صنعت و بازرگانی در این مورد چیست.

هم اکنون آقای روحانی در سفر هند در مورد همکاری های ریلی با دولت هند تاکید کرده است و هنوز این تفاهم نامه با آن کشور منتشر نگردیده است. نگرانی کارشناسان سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران در این برهه این است که آیا بازهم خرید ریلی به جای ذوب آهن قرار است از هند صورت گیرد؟؟

حرف‌ها و درد دل های یکی از کارگران پیمانکاران مجتمع گاز پارس جنوبی در عسلویه

بنده یکی از کارگران پیمانکاران مجتمع گاز پارس جنوبی در عسلویه هستم با ۱۰ سال سابقه ی کار مستمر و مطلق. خواستم بگویم ما در عسلویه با نوعی ظلم نوین مواجه هستیم در واقع برخی از کارفرمایان خودشان را در جایگاهی می بینند که خودشان را مالک نیروهای پیمانکاری دانسته و آنها را انسان هایی برای انجام هر گونه خدمات می بینند.

به دلیل خلا های قانونی، عدم اجرای صحیح قوانین و عدم نظارت صحیح در این منطقه و نبود دستورالعمل های کاری و رفتارهای بسیار ضعیف اداره ی کار و بازرسان این اداره در واقع این پیمانکاران به هر شکلی که دوست داشته باشند با کارگران رفتار کرده و از کارگران کار می کشند.

در اجرای پیمانها از ناظرانی استفاده میشود که کوچکترین اطلاعاتی در مورد قوانین کار نداشته و چون هیچ انگیزه ای هم وجود ندارد حرکتی هم جهت بدست آوردن این گونه اطلاعات انجام نمی دهند و کارفرمایان هم از این فرصت استفاده کرده و از تمام خلاهای قانون سواستفاده میکنند و حق کارگران پایمال می شود.

متاسفانه به دلیل اینکه ناظران هیچ گونه دغدغه ای در خصوص حقوق و مزایایشان ندارند تلاشی هم جهت ارتقا و بهبود حقوق و مزایای کارگران انجام نمی دهند، مگر اینکه واقعا اعتراضات به حدی برسد که کلافه شده و مجبور به عکس العمل بشوند. تا اعتراضی وجود نداشته باشد به هیچوجه تغییری وجود نخواهد داشت و اکثر اعتراضات هم با تهدید و اخراج مواجه شده است.

عدل و انصاف و عدالت در هیچ جای این منطقه وجود ندارد. اگر تنها و تنها خدمات جانبی (غیر از حقوق نیروهای رسمی) را در یک کفه ی ترازو بگذارید، بیش از ۲ برابر تمام دریافتی های کارگران پیمانکاری ها خواهد شد. کارگران پیمانکار در این منطقه باید ۲۳ روز کار ۱۲ ساعتی انجام و ۷ روز استراحت و متوسط حقوق دو میلیون و پانصد دریافت کنند. ولی یک کارگر رسمی در سطوح پایین کاری حدود ۳ برابر این کارگران حقوق دریافت می کند.

از مزایای کارگران رسمی برایتان بگویم. ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت، ۲/۵ روز مرخصی استحقاقی، دریافت حقوق حداقل ۳ برابری نسبت به کارگران پیمانکاری. کمپ های مسکونی با امکانات تفریحی و رفاهی کامل از قبیل رستوران، استخر، سینما، سالن های ورزشی، کتابخانه، چایخانه، سرویس های امن ایاب و ذهاب، شرکت در مراسم های مفرح، شرکت در نمایشگاه های مختلف، استفاده از کلاسهای مختلف آموزشی، تورهای مسافرتی مختلف، تامین پرواز رفت و برگشت به محل سکونت، رستورانهای با کیفیت در محل کار، نیم چاشت های مختلف روزانه، استفاده از امکانات بیمه ای کامل شرکت نفتی، استفاده از وامهای کم بهره، وجود سیستم ارتقا شغلی منظم، پاداش های مکرر سالانه در قالب های مختلف بن کارت، کتاب، بن های نقدی خرید خدمات بازنشستگی نظام یافته، محیط های شغلی بسیار مناسب با امکانات کامل و دنیایی خدمات دیگر.... و در کنار همه ی این خدمات جا دارد از وجود صندلی های ماساژور در اتاق های کاری کارمندان هم اسم ببریم...

در این فضای مسموم و پر از تبعیض دولتی و شغلی کشور چه توقعی از کارگران رسمی می رود برای حمایت همه جانبه ی دولتی جهت ارتقا معیشت کارگران پیمانکار در مقابل کارفرمایان تا دندان مسلح بدون قید و بند میتوان داشت.

عدالت در این منطقه در خون موج میزند. زبان قاصر از بیان مشکلات کارگران پیمانکار است. بایستی به حال این تبعیضات خون‌گریه کرد. ظلم در این منطقه ی محروم و کمتر توسعه یافته بیداد می کند. جا دارد گوشه ای از زندگی یک کارگر پیمانکار هم گفته بشود.

ساعات کاری ۱۲ ساعته در روز و ۲۳ روز کاری مداوم. جهت استفاده از مرخصی استحقاقی باید التماس کرد.

دریافت حقوق نامنظم و بیشتر با تاخیر چند ماهه. ایاب و ذهاب به محل اسکان به عهده ی کارگر است. یکی دو روز صرف رفت و برگشت به محل سکونت اگر هم از پرواز بخواهی استفاده کنید که حقوقت رو باید دو دستی تقدیم کنی که فقط به مقصد برسی. عدم واریز حق بیمه ی کامل برابر با قوانین تامین اجتماعی، افزایش حقوق سالانه ی کمتر از قوانین کار، خوابگاه هایی با اتاق های ۴ تا ۸ نفر. غذاهایی بی کیفیت و غیرقابل مصرف و در مقابل اعتراضات جمله ی معروف «برو خداتو شکر کن تو این اوضاع بی شغلی همین رو داری اگر اعتراض داری به سلامت آنقدر آدم بیکار هست که التماس میکنه...همینی که هست»

متأسفانه در نبود سندیکاهای کارگری، وجود اعتیاد که پیمانکاران به آن دامن می زنند، بیکاری فزاینده و رو به رشد، کارگران ناآگاه، استخدام کارگران هم محلی توسط پیمانکاران، و بدتر از همه ناامیدی همگی دست به دست هم داده تا پیمانکاران با کارگران پروژه ای مانند برده رفتار کنند. من هنوز هم معتقدم که باید دست به دست هم بدهیم و با ایجاد رفقات های محکم در پروژه ها و گرفتن خیر از همدیگر نه تنها پیمانکاران و شرکت های بد حساب را افشا کرد، بلکه با اعتصاب یک پروژه، پروژه های دیگر هم از برادران کارگر خود حمایت کنند. تنها چاره ما متحد شدن است و بس.

رضا ناییبی کارگر پروژه ای

مصاحبه ناصر آقاجری سخنگوی اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران با خبرگزاری ایلنا

محرومیت کارگران پروژه‌های جنوب از حقوق قانونی

غلبه گرانی و نداری بر زحمتکشان

ناصر آقاجری شرایط کار در مناطق آزاد را برای کارگرانی که در شرکت های پیمانکاری کار می‌کنند، با توجه به خروج از شمول قانون کار، نامناسب توصیف کرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، ناصر آقاجری خارج شدن مناطق آزاد و ویژه اقتصادی از شمول قانون کار را یکی از مهمترین دلایلی می‌داند که موجب شده کارگران این مناطق که اکثریت قریب به اتفاق آنها کارگران فنی و متخصص هستند، از شرایط کاری خود ناراضی باشند. او به شرایط کار پروژه‌های‌ها علی‌الخصوص کارگرانی که در شرکت‌های پیمانکاری دست‌چندم کار می‌کنند، اشاره می‌کند و می‌گوید: ساعات کار طولانی، فقدان خدمات حمایتی، تاخیرهای طولانی در پرداخت دستمزدها و عدم امنیت شغلی در صدر مشکلات شغلی این کارگران قرار دارند.

او در ادامه گفتگو به تاریخ تکوین طبقه کارگر صنعتی اشاره می‌کند و می‌گوید: باید تلاش‌های تاریخی کارگران صنعتی را ارج بنهیم و از آن درس بگیریم؛ چراکه کارگران، به خصوص کارگران صنعتی، میراث‌دار تاریخی پر از مبارزه هستند. او شرایط کارگران در جهان صنعتی نوپا را اینطور توصیف می‌کند: «در قرن‌های ۱۸ و ۱۹ ساعات کار در کارخانه‌های تولیدی کشورهای صنعتی غربی مانند انگلستان، ده، دوازده و حتی شانزده ساعت بود؛ کار طولانی و بی وقفه و به کارگیری زنان (حتی زنان باردار) و

کودکان، نسلی در انگلیس به وجود آورد با ناهنجاری‌های جسمی و روحی شدید که دیگر قادر نبود منافع اقتصادی استثمارگر را تامین کند. لیبرال‌ها و رسانه‌های سرمایه‌داری شروع کردند به تحقیق تا علت این ناهنجاری جسمی _ روحی کارگران و خانواده آن‌ها را دریابند. محققان علت را، در طولانی بودن ساعات کار و عوارض روانی آن تشخیص دادند؛ ولی تولید کالایی با تنها هدفش (کسب سود)، مانعی جدی بود که نمی‌پذیرفت ساعات کار را که در درازمدت منافع آنها را تضمین می‌کرد، تعدیل کنند. در این میان رشد جنبش‌های کارگری با کمک اتحادیه‌ها و تشکل‌های کارگری؛ عاقبت توانستند سرمایه‌داری را وادار به عقب‌نشینی بنمایند. پس از مبارزات طولانی، کارگران به کمک ایجاد و تشکیل اتحادیه‌های بزرگ در سراسر اروپا، به مرور ۸ ساعت کار را تثبیت کردند. کارگران به تدریج و البته با استواری پیشرفت کردند؛ همه نظام‌های سرمایه‌داری مجبور شدند عقب بکشند؛ در کشوری مانند فرانسه با وجود مبارزات سخت و گاه پرهزینه ی کارگران، سرمایه‌داری در نهایت مجبور شد برای کارگران حق تامین اجتماعی، رفاه و اوقات فراغت را قایل شود.»

آقاجری تاکید دارد که کارگران جهان، همگی وارث این دست‌آوردها هستند و بایستی بتوانند از آنچه رهاورد جنبش طبقه کارگر در تاریخ است، از جمله ساعات کار قانونی و قانون کار، بهره‌مند باشند. او می‌گوید: اما در مناطق آزاد، خروج از شمول قانون کار و شرایط کار پروژه‌ای، دشواری‌هایی برای کارگران به ارمغان آورده‌است. او در چند پرده شرایط کار پروژه‌ای‌های نفت، گاز و پتروشیمی را توصیف می‌کند:

نمای اول؛ شرایط کار و زندگی در پروژه‌های جنوب

ساعت کار در صنایع مادر ایران در جنوب، بدون استثنا و با در نظر گرفتن زمان رفت و آمد کارگران از خوابگاه‌ها به محل کارگاه، ۱۲ ساعت است که

پیمانکاران ۱۰ ساعت آن را محاسبه می‌کنند. ساعت ناهار محاسبه نمی‌شود. عوارض ساعات طولانی کار بر روح و جسم سنگین است؛ به خصوص زمان اضافه‌کاری‌های اجباری. به همین علت بیشتر روزها مدت کار تا ۱۶ ساعت ادامه می‌یابد. خوابگاه‌ها اکثراً غیربهداشتی و غذاها بدون کیفیت و محقر است و کارگران برای جبران کمبودهای غذایی، بایستی خود هزینه کنند. در غیر این صورت قوای از دست رفته شان جبران نمی‌شود؛ البته اگر پولی برای هزینه کردن داشته باشند. عرف کار پروژه‌ای در همه دنیا، دو هفته کار و دو هفته استراحت یا در اصطلاح فنی‌کارها، «رست» است. ولی پس از انقلاب، به دلیل جنگ و این واقعیت که کارگران برای نجات ایران از تجاوز غیرقانونی صدام، از حق قانونی خود گذشتند و شبانه روز در خدمت بازسازی صنایع و تولید بودند، این سنت کارگری که شبانه روز در خدمت کارفرما باشد، جا افتاد. در این هشت سال جنگ، کارگران بدون توجه به حق قانونی هشت ساعت کار روزانه یا دو هفته کار و دو هفته رست؛ شبانه روز در خدمت صنایع کشور قرار می‌گرفتند و صنایع صدمه دیده را بازسازی می‌نمودند و بدین گونه اجازه نمی‌دادند شرایط جنگی، تولید را متوقف کند. آنها تصور نمی‌کردند اولین دولت پس از جنگ، از بیکاری گسترده در کشور سواستفاده کند و این فداکاری کارگران را به صورت یک قانون برای کارگران قرارداد موقت یا پروژه‌ای به آنها تحمیل بنماید. کارگران با این تصور که این وضعیت یک وضعیت موقت است تا بازسازی خرابی‌های جنگ به پایان برسد، همه این فشارها به جسم و جان خود را تحمل کردند تا اینکه ماهیت مناسبات اقتصادی نولیبرالی دولت‌های پس از جنگ افشا شد. ماهیتی که ریاکارانه، زیر کلی‌گویی‌های سالانه پنهان شده بود. عوارض این شرایط غیرقانونی، زندگی خانوادگی کارگران پروژه‌ای را متلاشی نمود. آمار بالای طلاق و اعتیاد به مواد مخدر در میان کارگران پروژه‌ای حتی دانش‌آموختگان دانشگاهی، بیانگر این واقعیت دردناک است.

نمای دوم؛ عوارض کار پروژه‌های بر همسران و مادران خانواده کارگران

مادر و همسر کارگر در شهر دست تنها می‌ماند بدون داشتن امکانات مالی و هزاران هزینه؛ از جمله هزینه‌ی غذا، پوشاک، کرایه خانه، شهریه‌های مدارس به اصطلاح دولتی که در ظاهر نباید شهریه بگیرند، مسکن، بهداشت و درمان و هزار هزینه دیگر. مادر و همسر خانواده زیر این فشارهای غیرمعمول و تحمیلی به یک زن پرخاشگر، افسرده و بیمار بدل می‌شود. پدیده‌ای که در نهایت زن را مسخ می‌کند. از این رو دیگر نمی‌تواند مادر یا همسر باشد. سوتغذیه هم مزید بر علت می‌شود. از این رو بسیاری شاهدند که بیماری‌های بی‌شماری که خانواده کارگری توان اقتصادی مداوای آن را ندارد، دامان زن و فرزندان کارگر را می‌گیرد. امروزه حتی رسانه‌های رسمی هم اعتراف می‌کنند که بیماری‌های قند، پوکی استخوان، کبد چرب، سرطان و امثالهم با آمار بالا همه خانواده‌های زحمتکشان را به چالش گرفته‌است. این خانواده‌ها در صورتی که قادر به غلبه بر گرانی روزافزونی شوند که هر ساله به جامعه تحمیل می‌شود، تازه امکان دسترسی گسترده به منابع غذایی سالم را ندارند.

نمای سوم؛ وضعیت کودکان خانواده‌های کارگری

برای رشد مغزی، روانی و جسمی کودکان، وجود پروتئین، اسید فولیک و مکمل‌های غذایی در رژیم غذایی حیاتی است؛ به ویژه برای خانواده‌های کارگری که قدرت خریدشان در اندازه خرید گوشت قرمز و سفید و لبنیات سالم نیست. در صورت عدم وجود این مواد غذایی، نسلی ضعیف با ناهنجاری‌های روحی و جسمی به وجود خواهد آمد که برای همیشه سربار خانواده و جامعه خواهند بود. هر ساله کودکان بسیاری از تحصیل بازمی‌مانند و آنهایی هم که با هزاران درماندگی امکان ادامه تحصیل می‌یابند، با وجود فقر و سوتغذیه از آن ضریب هوشی مورد نیاز محرومند. این روند در نهایت از نسل آینده یک اکثریت بی‌دانش و ناتوان خواهد ساخت.....

و اما حرف آخر؛ آقاجری سخن را اینطور به پایان می‌برد:

«در دهه‌های گذشته، شرایط اشتغال در پروژه‌های نفت و گاز به سمت بدتر شدن رفته است. استقرار سرمایه‌داری بدون ضابطه، کارگران را دچار مشکلات بسیار کرده‌است. حال باید پرسید چه کسی مسئول این شرایط است. این شرکت‌های پیمانکاری ریز و درشت از کجا سربرآورده‌اند و چه نهادهایی باید آستین بالا بزنند تا این شرایط آمیخته با بی‌عدالتی را از بین ببرند. این سوالات همواره پابرجاست و می‌طلبد که مسئولان برای یکبار هم که شده به این پرسش‌ها عمیق بیندیشند...»

گفتگو: نسرین هزاره مقدم

گزارشی از گردهمایی بازنشستگان لشگری و کشوری و فولاد

چهارشنبه دوم اسفند سال ۹۶ جمعی از بازنشستگان تامین اجتماعی، کشوری، فولاد و لشگری در مقابل مجلس گرد آمدند.

بعد از ورودی مترو قصد جلوگیری از جمع شدن افراد را داشتند اما با گفتگوی بازنشستگان با نیروی انتظامی و بازگویی مشکلات همدلی آنان را برانگیختند و قدم زنان به سمت مجلس حرکت کردند. این نیروها ابراز نارضایتی می‌کردند اما عبارت ماموریم و معذور از دهان همگیشان بارها شنیده شده. در مقابل مجلس حصار عظیم کشیده شده که گویا آنجا آدمیزاد زنده ای وجود ندارد و به اجبار باید به نیش خیابانی که انتهای "کاخ مجلس" است می‌رفتند. آنجا با مخالفت شدید نیروها و سعی در پراکنده کردنشان مواجه شدند. اما همراهان استوار ایستادند و محکم گفتند از اینجا تکان نمی‌خوریم. سرکردگان انتظامی گفتند نماینده بفرستید بروند داخل، بازنشسته‌ها گفتند ما نماینده خود هستیم و کسی را نمی‌فرستیم تا دست خالی و با وعده‌های دروغین بازگردیم و برویم تا ماه بعد.

ایستادگی بازنشستگان، خشونت نیروها را برانگیخت و بیسیم زدند و افراد تازه ای را آوردند. یکی از سرکردگان به یکی از بازنشسته ها گفت سبیلت را می کنیم (شیوه تحقیر و خردکردن روحیه مطالبه گران و استفاده از الفاظ خشونت بار از روشهای همیشگی پلیس است) و او پاسخ داد جرننتش را ندارید و یک باره به طور گروهی روی سرش ریختند و به داخل ون پرتش کردند. مهمه درگرفت دهها نفر با "ولش کن ولش کن" حمایتش کردند و ون به سرعت دور شد. زن بازنشسته ای با عصبانیت چند بار به سینه جوان خشن نظامی کوبید که خجالت بکشید چرا با بازنشستگان چنین می کنید؟ و شالش را انداخت و موی سپیدش را نشان داد و فریاد می زد خجالت بکشید و مدتی شالش بر شانه مانده بود تا دیگران آرام اش کردند. سپس با تکرار نام فرد بازداشت شده گفتند تا آزادش نکنید از اینجا نمی رویم. و مدتی طولانی برای آزادی وی شعار سردادند. بازنشسته دیگری که مورد اهانت واقع شده بود فریاد زد من افسر بوده ام حالا شما به ما اهانت می کنید؟ و همه حاضران لحظه ای از دادن شعار حمایتی کوتاه نیامدند. نیروی انتظامی با دیدن انواع مقاومت از طرف این بازنشستگان، متوجه شد که قصد رفتن و اطاعت در بین نیست و پس از لحظاتی نیروهایشان را از جمع دور کرد و از حالت آماده باش کاملاً خارج شدند.

پس از فروکش کردن درگیری، بنرها و پلاکاردها بیرون آمدند و هر لحظه صدای شعارها بیشتر می شد. اکثریت حاضران پشت به مجلس و رو به خیابان کرده و مردم بسیار این تجمع را حمایت و تشویق می کردند، به ویژه جوانان دست خود را به علامت پیروزی به تجمع کنندگان نشان می دادند. در این میان قطعنامه ای که از قبل به نظر بازنشستگان رسانده شده بود، از بلندگو خوانده شد و پس از آن، دادن شعار از بلندگو ادامه یافت و در وقت نفس تازه کردن بلندگو، همراهان شعار کار، مسکن، آزادی را ترجیح بند شعارهای دوم اسفند نمودند که پژوهاک زیبایی داشت. با پایداری و اتحاد تجمع کنندگان پلیس مجبور به آزاد کردن فرد بازداشتی شد. سپس جمعیت به سمت سازمان برنامه و بودجه راهپیمایی کردند. در پایان با ورود مالباختگان جمع بزرگی به حرکت در آمده بود. در ورودی پارک مقابل سازمان برنامه، بازنشستگان خواسته هایشان را تکرار کردند و با شعار دوباره برمی گردیم، یکی از بازنشستگان، پایان تجمع را اعلام کرد.

این تجمع متأسفانه از طرف دیگر گروههای بازنشستگی حمایت نشد ولی جمعیت حاضر نشان داد که می تواند با هرگونه صدای حق طلبی حقیقی همراه باشد.

من یک جانبازم!

روزی که در جبهه رفیق همسنگرم را از دست دادم، خدایم کنارم ایستاده بود! آن روز که مدرسه ام را ترک می کردم تا راهی جبهه شوم کلمه ی اختلاس را نشنیده بودم! ما چهار نفر بودیم و آب قمقه هایمان را به خاطر تشنگی دیگری نمی نوشیدیم! خدای آن روز من کاملاً عاشق بود و من سفره ی نانم را برای گنجشک ها در پشت سنگرم می تکاندم! خدای من روزی گفته بود دروغ نگویید و ما باور داشتیم که حاج همت همیشه راست میگوید! وقتی پای راستم را در نزارهای هویزه جا می گذاشتم، کارتن خواب های شهرم هنوز متولد نشده بودند! در هیچ مسیری در جبهه های حق علیه باطل بانوان شهرمن تن فروشی نمیکردند! شیخکان مکر و دولتیان کاسب اندیش کاسه لیس بیت المال نبودند! وای سید مهدی را بگو، وقتی جان داد چشمانش به دست ترکش خورده مصطفی بود!

من یک جانبازم! کوله باری خاطره از رشادت هم رزمانم دارم که همه آنها را در کمپ معتادین مهرشهر کرج با زندانیان تکرار می کنم، وقتی قطعه ای از زمین خرمشهر را پس می گرفتیم، فیش های نجومی فقط درقصره های هزار و یک شب بود، داستان ما زیاد بود رفیق! محمد حسین وقتی اسیر شد هیچ دخترکی در میدان توحید تهران گل فروشی نمی کرد و هیچ پزشکی نخ بخیه ی هیچ کودکی را از چانه اش نمی کشید!

من یک جانبازم! پیاده روهایی که شهردار مکتبی شهرم ساخت خیلی قشنگ بود اما هیچ جانبازی به خاطر زیبایی اش نتوانست آنجا قدم بزند! یادم می آید روزی کسی در یک مهمانی به من گفته بود: همش تقصیر شما بود! و من فقط شانه های او را گرفتم که از زمین بلند شوم، و او به پاهای نداشته ام نگاه کرد و من عصایم را به رسم احترام هنگام خداحافظی برایش تکان دادم! از آن روز دیگر من پاهای مصنوعی ام را به هیچ امامزاده ای نمی برم!

من یک جانبازم! من در میدان انقلاب می ایستم و به تمام رهگذران می گویم، قیمت یک سلول ریه چقدر است! و پلیس بساط گفته های مرا به هم میزند! شنیدم بانویی روی سکویی در میدان انقلاب کشف حجاب کرده است! با خود گفتم اقلن یک مرد پیدا شد که جسارت را به زنان بیاموزد! وقتی در بیمارستان نجمیه دکتر ترکش ها را از پایم در می آورد به آهستگی در گوشش گفتم: بین خودمان باشد من گریه نمی کنم چون دیگر مردی شده ام!

آری ، من یک جانبازم

آرین سندیکالیست

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی

در گذشته فاصله طبقاتی با امروزی خیلی فرق داشت. سرمایه، قدرت ، امکانات در دست ۱۰ در صد بود. بقیه هم برای آن ۱۰ درصد کار می کردند. یا نوکر بودند یا چوپان یا عمله .

نامهایی بود . رشبر . نئیب . گیزیز . میرزا . قه ره واش . کلفت . نوکر . خودک . چه رهدار . لوتو . چماچی . چوبان . دایه . له له . فایتونچی . داشقچی . ناخیرچی .

ایلچی . مه شه بان . قوروغچی . دشتیبان . ماختا . بندوان (میرآب) بووقان (باغبان) بیچین چی . عمله . فحله . قره . جوتچی ... و...

هر کس هم در خانه ارباب کار می کرد در رفاه بود . مردم از گرسنگی می مردند، بزرگان شاهدند . پسرهایشان را خودک و دخترهایشان را قه ره واش نام می دادند . یعنی در مقابل کارشان فقط شکمشان را سیر می کردند . در ترکی می گفتند . قارنینا ایشلیی .

البته الان هم هر کس با قانون کار حقوق میگیرد . فقط می تواند نان خالی تهیه کند . اون هم کسانی که کار می کنند . خیلی ها حتی نان خالی هم نمی توانند پیدا کنند . حتی حاضرند برای شکمشان کار کنند . همیشه نگران آینده هستیم و شرمند اهل و عیال . فقر باعث شده رفاقت و دوستی و مهربانی خیلی کم رنگ شود . ماهها نمی توانیم از همدیگر باخبر شویم . حالا دستش درد نکند هر کس این امکانات مجازی را درست کرده . حداقل مصنوعی هم باشد . می توانیم همدیگر را ببینیم . اما ماها تا وقتی دست هم را نفشاریم دلمان راضی نمی شود .

سینه مالامال درد است ای دریغا مرهمی

دل بجان آمد ز تنهایی خدایا همدمی .....

چرا ۸ مارس روز جهانی زن نامیده شده است؟

روز جهانی زن در واقع به منزله اتحاد زنان دنیا در برابر حقوق خود و تساوی حقوق با مردان است. این تساوی حقوق شامل همه زمینه‌ها همچون موارد علمی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است.

روز جهانی زن در سال ۱۹۷۷ توسط ایرینا بوکوا مدیر کل یونسکو اعلام شد و علت این نامگذاری تظاهرات گسترده زنان در اروپا برای رعایت تساوی حقوق زن و مرد، کار و برابری بود. البته در آغاز قرن بیستم با حق رای زنان شرایط کاری و برابری حقوق بهبود یافت و تظاهرات نیز کاهش یافت. سازمان ملل ۱۹ مارس، آخرین یکشنبه ماه فوریه، ۱۵ آوریل و ۲۳ فوریه را برای این مناسبت انتخاب کرد و علت نامگذاری این روزها به شرح ذیل است:

در سال ۱۹۱۰ در کپنهاگ دانمارک شرکت‌کنندگان در دومین کنفرانس بین‌المللی سوسیالیست‌ها تصمیم گرفتند یک روز سال را روز جهانی زنان نامگذاری کنند که این طرح با رای ۱۰۰ زن از ۱۷ کشور تصویب شد. البته در این کنفرانس تاریخ دقیقی برای روز زن مشخص نشد.

در سال ۱۹۱۱ در برخی کشورهای اروپایی همچون اتریش، دانمارک، آلمان و سوئیس در ۱۹ مارس با شرکت زنان و مردان به قانون حق رای زنان، حقوق کاری، آموزش‌های شغلی و تبعیض کاری اعتراض شد و این روز را روز زن نامیدند.

در سال ۱۹۱۵ زنان از ۱۲ کشور در ۱۵ آوریل در هلند به منزله اعتراض علیه جنگ جهانی اول جمع شدند. البته در هشتم مارس همان سال نیز راهپیمایی دیگری علیه جنگ توسط زنان برگزار شد.

در سال ۱۹۱۷ زنان کارگر در ۲۳ فوریه (البته این تاریخ در تقویم ارمنستان هشتم مارس است) به خیابان‌ها آمدند و اعتصاب عمومی با نام "نان و صلح" صورت گرفت.

در سال ۱۹۷۵ در ایالات متحده هشتم مارس روز جهانی زن نامیده شد.

در سال ۱۹۷۷ سازمان ملل در مجمعی، هشتم مارس را که با تاریخ رویدادهای ملی و تاریخی زنان مرتبط بود روز جهانی زن نامید.

وقتی زنی روزنامه می خواند

آن هم صفحه سیاست؛

آن جامعه خوشبخت است!..

(کارل پوپر)

در روستاهای کرمان چه می گذرد؟

«چاه نوروز»، روستایی است که میان ویرانی و سرپا ماندن در تقلاست. بیشتر خانه ها با بلوکهای سیمانی علم شده اند. آلونک هایی که برای اهالی این روستا حکم خانه دارد. خبری از کوچه و خیابان آسفالت شده نیست. روستایی که بی آبی و فقر دمارش را در آورده است. «خاور» از اهالی همین روستاست، زنی لاغراندام و آفتاب سوخته با چهرهای تکیده. از رنگ و رویش مشخص است که کم خونی دارد. درباره مشکلات بهداشتی شان می پرسیم. سعی میکند نگاه سرد و افسردهاش را از من بدزدد. خانه اش را نشانمان میدهد؛ اتاقی ۱۲ متری با حصیری که فرش خانه اش شده و چند پتوی رنگ و رو باخته که گوشه اتاق روی هم تلبار شده اند. خبری از حمام و دستشویی و آشپزخانه و... نیست. فقط یخچال کوچکی کنار تنها پنجره خانه جا خوش کرده است.

میپرسم سرویس بهداشتی و حمامتان کجاست؟

-توالت نداریم. برای دستشویی به دشت و صحرا میریم.

-حمام چی؟

-روستا یه حموم داره که با شاخه های نخل حصار شده. تابستونها میریم تو رودخونه خودمون رو میشوریم.

-زمستون ها چطور؟ - کمتر حموم میریم.

-چند وقت یکبار؟ - ماهی یکبار

-مریض نمیشید؟

-ای خانم، بیشتر دخترها و زنهای روستا مریضی گرفتند. وضع ما خرابه. از گرسنگی نمیریم بهداشتمون پیشکش.

تک تک زنان روستای چاه نوروز همین مشکل را دارند. نه سرویس بهداشتی و نه حمامی. چند نفری که وضع شان بهتر است و دستشویی دارند، در توالتشان را قفل زده اند تا کسی از آن استفاده نکند. مشکل به اینجا ختم نمیشود چرا که خانه های بهداشت و مراکز درمانی این مناطق کمترین امکانات را در اختیار دارند حتی پد بهداشتی برای دوره عادت ماهانه زنان هم در اختیار ندارند.

«خاتون» یکی دیگر از زنان روستای چاه نوروز هم برایمان از مرگ دردناک خواهرش میگوید. وقتی ماجرای «ایران ملک» را برایمان تعریف میکند چشمانش پر از اشک میشود: « ساعت ۷ شب دردش شروع شد و تا ۱۲ ظهر بند نیومد. اون شب تا صبح از درد نخوابید. تا صبح بیدار نشست. صبح رفتیم رمشک پیش پزشک خانواده. از شانس بدمون دکتر نبود، رفته بود مرخصی. خواهرم از درد به خودش می پیچید. ماشین هم نبود بیریمش کهنوج. داشت ناله میکرد یهو فشارش افتاد و از حال رفت. اونقدر این در و اون در زدیم تا بالاخره یک وانت پیدا کردیم. ظهر شده بود و ایران ملک به سختی نفس میکشید. وقتی رسیدیم بیمارستان، دکترها گفتن توی راه از دنیا رفته.» گویی خاتون سنگ صبور اهالی روستایشان است.

او از آنچه در این سالها بر سر اهالی چاه نوروز آمده، چنین میگوید: «اینجا هر کسی پیش دکتر میره بهش میگن مرض قند داری، عفونت رحم داری، سردردهای عصبی داری، سرطان گرفتی و... دو روز پیش «زبیده»، یکی از همسایه هامون به خاطر بالا رفتن قند خونس رفت بندرعباس، حالش خیلی بد بود. وقتی رسید بیمارستان به خاطر بالا بودن قند، دکترها مجبور شدن

انگشت شست پاش رو قطع کنن، آخرش هم توی بندر عباس فوت کرد. چند روز طول کشید جنازه‌اش رو بیارن اینجا.»

خاتون و سه زن دیگر وقتی می‌بینند کسی پای درد دلشان نشسته و به حرفها یشان گوش میدهد از مشکل بهداشتی دیگری هم حرف میزنند که بسیار غم انگیز است. خاتون میگوید: «وضع بهداشتی زنان روستا خیلی بده. ما پول تهیه وسایل بهداشتی مخصوص زنان را هم نداریم و از پارچه های مانده از لباس استفاده میکنیم. بیشتر زنهای اینجا عفونت گرفته اند. از وقتی «ماما» به خانه بهداشت اومده با زنها درباره بهداشت حرف میزنه ولی مشکل ما چیز دیگه ایه، ما پول نداریم.»

سرطان بلای جان روستاهای قلعه گنج دهستان «رمشک» هم تعریفی ندارد، خشکسالی با تمام توان به آنها تاخته، نخلها یکی در میان خشکیدهاند. آنهایی که وضع مالیشان بهتر بوده سالها پیش کوچ کردهاند به شهر ولی اینهایی که مانده اند چاره ای ندارند که با فقر و بیآبی و محرومیت مدارا کنند.

«لیلا سرحدی» مربی یکی از مهدهای کودک دهستان «رمشک» است؛ او هم از بهداشت ضعیف در رمشک گلایه میکند: «خاله رقیه ام ۳۵ سال داشت. چند هفته پیش توی حمام روستا برق گرفتش و درجا مرد. هفته پیش رفت حمام پتو بشوره که برق دینام اتصالی کرد. حمام اینجا از خونه ها دوره. بنده خدا اونقدر داد زده بود اما کسی صداش رو نشنیده بود. رفتیم دیدم سیاه و کبود یک گوشه افتاده بود. بردیمش در مانگاه اما دکتر گفت که تموم کرده شش تا بچه داره که ما ازشون نگهداری میکنیم.»

او از شیوع بیماریهایی حرف میزند که میشود علایمش را در چهره برخی زنان روستایی دید: «خانواده ها پشت سرهم مرض قند میگیرن. حتی شنیدم چند نفری هم سرطان گرفتن. خاله و دایی خودم سرطان معده گرفتن. میگن سرطان به خاطر آب روستاست. آب روستا سالم نیست معلومه دیگه که چه

بلایی سرمون میاد. مریض های سرطانی خیلی زیاد شدن. اونهایی که توانش رو دارن برای درمان و شیمی درمانی به کرمان میرن اما بیشترشون بعد از مدتی میمیرن.»

شرایط برای بیماران تالاسمی و دیالیزی که نزدیک به ۴۰۰ کیلومتر با نخستین مرکز درمان تخصصی فاصله دارن، سخت تر به نظر میرسد. «فاطمه» یکی دیگر از مریبهای مهدکودک رمشک، ازدواجهای فامیلی را علت اصلی شیوع تالاسمی در دهستان رمشک میداند. «خاله من هر چهار بچه اش تالاسمی دارن هر ماه هم دکتر میرن. دکتر بهش گفته بود دختر به دنیا بیاری تالاسمی نمی گیره ولی هر چی پسر بیاری تالاسمی میگیرند، چون شوهرش پسر خالسه. خاله ام حرف دکترها رو گوش نکرد. الان هر چهار تا پسرش دیالیز میشن. هر چند روز یکبار با شوهرش بچه ها را برای دیالیز می برن بندرعباس.

حالا حساب کنید چقدر هزینه رفت و برگشتشون میشه. فقط ۱۵۰ هزار تومان پول کرایه ماشین میدن. این بچه ها هر شب باید دارو بخورن، درمانگاه اینجا هم فقط داروی سرماخوردگی میده. زمستون هم که شده از کوچک تا بزرگ سرما می خورن، داروی سرماخوردگی هم پیدا نمیشه.» انگار تالاسمی و مرض قند و سرطان مثل ابر سیاهی روی روستاهای قلعه گنج سایه انداخته است. «چراغ» دو سال پیش سرطان معده گرفت و از دنیا رفت، خواهرش هم با سرطان رحم از دنیا رفت. چراغ دو زن داشت و ۱۱ بچه. خانواده پرجمعیتش با یارانه زندگیشان را سر می کنند. تنها ارثی که از او به جا مانده سه گوسفند و یک گاوست.

به نقل از گزارشی از روزنامه ایران

به مهرنوش ابراهیمی و آرماتش

هبوط

از آخرین نگاه تو

روزها، هفته‌ها، یا شاید سالها

می‌گذرد

اینک،

برتر از این خاک سرد،

آدمی را، تکه تکه از احساس و عاطفه

نیروی باید ساخت

در آن هنگام که

نعره‌ی برگ‌های خشکیده هر درخت

بسان سوت قطاری، در پاره وقتی از شب،

گوش سرد را می‌جنباند

"دخترکی" همزاد "باران"

گام‌های شیشه‌ای خود را

بر زمین "سرد و غریب" می‌نهد

جنجال قلب خویش را با احساس می‌بینم

بسان جنجال آهن و پتک

بسان قناری و قفس

بسان موج و صخره

لیک،

پیش تر از آن،

زمین گامهای شیشه ای دخترک را

چون دانه های ارزن مرغ عشقی محبوس

ریز ریز

در تنوره ی پر سکوت خیابان اش پراکنده کرده بود

گوئی قرن ها از این کوچه و برزن

عابری نگذشته است...

یا شاید،

نسیم سرد پائیزی سالهاست،

خیابان فسیل و برهوت را، روفته است

اینک من نیز،

دیدگان فرسوده ی خویش را،

بر آن دوخته ام

همچنان در انتظار عابری.....

تاریخچه ۸ مارس روز جهانی زن

در هشتم مارس ۱۸۵۷، زنان کارگر کارگاه‌های پارچه‌بافی و لباس دوزی در نیویورک آمریکا به خیابان‌ها ریختند و خواهان افزایش دستمزد، کاهش ساعات کار و بهبود شرایط بسیار نامناسب کار شدند. این تظاهرات با حمله پلیس و کتک زدن زنان بر هم خورد. سال ۱۹۰۷ در دوره‌ای که مبارزات زنان برای تأمین حقوق سیاسی و اجتماعی اوج گرفته بود، بمناسبت پنجاهمین سالگشت تظاهرات نیویورک در هشتم مارس، زنان دست به تظاهرات زدند. ایده انتخاب روزی از سال به‌عنوان «روز زن» نخستین بار در جریان مبارزه زنان نیویورک با شعار «حق رای برای زنان» مطرح شد. دو هزار زن تظاهر کننده در ۲۳ فوریه ۱۹۰۹ پیشنهاد کردند که هر سال در روز یکشنبه آخر فوریه، یک تظاهرات سراسری در آمریکا بمناسبت «روز زن» برگزار شود.

در سال ۱۹۱۰، «دومین کنفرانس زنان سوسیالیست» که کلارا زتکین از رهبران آن بود، به مسئله تعیین «روز بین‌المللی زن» پرداخت. زنان سوسیالیست اتریشی قبل از «اول ماه مه» را پیشنهاد کرده بودند. اما اول ماه مه، جایگاه و مفهومی داشت که می‌توانست اهمیت و جایگاه مبارزه مشخص بر سر مسئله زن را تحت الشعاع قرار دهد. زنان سوسیالیست آلمان، روز ۱۹ مارس را پیشنهاد کردند. مناسبت این روز، مبارزات انقلابی در سال ۱۸۴۸ علیه رژیم پادشاهی پروس بود که به عقب نشینی لفظی حکومت در نوزدهم مارس همان سال، منجر به مورد مطالبات زنان، انجامید. «دومین کنفرانس زنان سوسیالیست» تاریخ برگزاری نخستین مراسم «روز زن» را ۱۹ مارس ۱۹۱۱ تعیین کرد. تصمیم‌گیری قطعی برای تعیین «روز جهانی زن» به بعد موکول شد.

بعد از انتشار قطعنامه کنفرانس در مورد تعیین «روز جهانی زن»، انترناسیونال دوم از این تصمیم حمایت کرد، و نخستین تشکیلاتی بود که این روز را برسمیت شناخت. ۱۹ مارس ۱۹۱۱ خیابانهای آلمان، اتریش، سوئیس و دانمارک با مارش زنان به لرزه در آمد. شمار زنان تظاهر کننده در اتریش

به ۳۰ هزار نفر می‌رسید. نیروهای پلیس به تظاهرات حمله برده و به زدن زنان پرداختند و گروهی را دستگیر کردند.

سال ۱۹۱۳ « دبیرخانه بین المللی زنان » (یکی از نهادهای انترناسیونال سوسیالیستی دوم)، هشتم مارس را با خاطره مبارزه زنان کارگر در آمریکا، به‌عنوان «روز جهانی زن» انتخاب کرد. در همان سال، زنان زحمتکش و زنان روشنفکر انقلابی در روسیه تزاری و در سراسر اروپا، مراسم «۸ مارس» را بشکل تظاهرات و میتینگ برگزار کردند.

در سال ۱۹۱۴ جنگ جهانی اول درگرفت. در اروپا که مرکز جنگ بود، زنان انقلابی تلاش کردند تظاهرات ۸ مارس ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ را تحت شعار مرکزی «علیه جنگ امپریالیستی» برگزار کنند. در کشورهای درگیر جنگ، طبقات مختلف به موافقان و مخالفان جنگ تقسیم شده بودند و انشعاب در صفوف جنبش زنان، مانع از برگزاری سراسری و گسترده «روز جهانی زن» شد. در سال ۱۹۱۷ تظاهرات زنان کارگر در پتروگراد علیه گرسنگی و جنگ و تزاریسم، بانگ آغازین انقلاب روسیه بود. کارگران شهر در پشتیبانی از این تظاهرات، اعلام اعتصاب عمومی کردند. ۸ مارس ۱۹۱۷ به یک روز فراموش نشدنی در تاریخ انقلاب روسیه تبدیل شد.

در دهه ۱۹۶۰، در کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین جنبشهای رهایی‌بخش بپا خاسته بود. در کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته نیز جنبشها و مبارزات انقلابی و ترقیخواهانه بالا گرفته بود و جنبش رهایی زن نیز اوج و گسترشی چشمگیر یافت. در آمریکا و اروپا، زنان علیه سنن و قیود و قوانین مردسالارانه و احکام اسارت بار کلیسایی بپا خواستند. در جنبش زنان موضوعاتی نظیر حق طلاق، حق سقط جنین، تامین شغلی، منع آزار جنسی، ضدیت با هرزه‌نگاری، کاهش ساعات کار روزانه و غیره مطرح شد. این جنبش موفق شد در برخی از این زمینه‌ها پیشروی کند. در تظاهرات هشتم مارس ۱۹۶۹ زنان دردانشگاه برکلی در آمریکا گرد آمدند و علیه جنگ در ویتنام تظاهرات کردند. در سال ۱۹۷۵ سازمان ملل هشتم مارس را به‌عنوان «روز جهانی زن» برسمیت شناخت.

از زنان موفق بیاموزیم!

مریم ایراندوست مدرس فوتبال زنان آسیا در مقام بازیکن و مربی قهرمانی لیگ برتر زنان، سه نایب قهرمانی لیگ برتر زنان با باشگاه ملوان و به عنوان مربی مقام چهارم بازیهای نوجوانان آسیا با تیم ملی نوجوانان دختران ایران مربی سابق تیم ملی زنان ایران

آتنا محمدی دروازه بان جوان و زیبایی ملوان دو سال و نیم دروازه بان ملوان بود

با کفش زنانه کار سازه و اسکلت فلزی می‌کردم

با وجود همه این انتقادات و شرایطی که حاکم هست، بوده‌اند و هنوز هم هستند زنانی در پروژه‌های نفتی کار می‌کنند. آذر، مهندس عمران از دانشگاه صنعتی امیرکبیر، یکی از همین زن‌هاست که سالها همراه همسرش در خارک زندگی و کار کرده است. کار او نظارت بر سازه‌های عمرانی بوده و چند سال هم در خارک دوام آورده و البته مشکلات بسیاری هم داشته؛ او می‌گوید: مشکل اصلی این بود که فضا کاملا مردانه بود؛ مردانه بودن فضا و نگاه جنسیتی کارگران مرد به من، همه ابعاد زندگی را تحت الشعاع قرار داده بود. علاوه بر این، هزاران مشکل خرد و درشت دیگر هم داشتم؛ در شرکت ما، سرویس بهداشتی زنانه وجود نداشت، غذاخوری هم مشترک بود که با وجود اینکه همسرم همراه بود، باز هم غذا خوردن راحت نبود. من کارم اسکلت فلزی بود، کفش و لباس کار لازم داشتم؛ سایز کفش من ۳۷ است، اما کفش کار از سایز ۴۰ شروع می‌شود، باور نمی‌کنید همین نبودن کفش کار چه مصیبت‌هایی سرم آورد. نبود؛ پیدا نمی‌شد؛ من با کفش زنانه کار می‌کردم، آنهم کار سازه و اسکلت فلزی.

آذر لباس کار مناسب کار هم نمی‌توانسته بپوشد: طبیعی است که بالای سازه و اسکلت رفتن و کار کردن، لباس کار می‌خواهد؛ همکارانم همه مرد بودند؛ لباس سرهمی چسب می‌پوشیدند که دست و پاگیر نباشد و بتوانند کار کنند، من اما در آن فضای کارگری مردانه، مانند می‌پوشیدم که به دست و پایم می‌پیچید و ذله‌ام می‌کرد.

آذر هم معتقد است برای اشتغال برابر، اول بایستی زیرساخت‌های مناسب ایجاد شود و امکانات تعبیه شود، غیر از این باشد، زنان نمی‌توانند با خیال راحت و در آرامش کار کنند؛ او در مورد خودش می‌گوید: بین بیش از هزار نفر مرد، چند سال کار کردم، همیشه هم به خاطر مشکلاتی که بود اذیت شدم؛ اگر همسرم همراه نبود، به هیچ وجه دوام نمی‌آوردم.

مقاله نامه های سازمان بین المللی کار چه می گویند؟

چهار مقاله نامه سازمان جهانی کار به طور مشخص به موضوع برابری جنسیتی اختصاص دارد:

مقاله نامه شماره ۱۰۰ که در سال ۱۹۵۱ تصویب شده: تساوی دستمزد زن و مرد در قبال کار هم ارزش، بدون در نظر گرفتن هر نوع تبعیض. این اولین مقاله نامه ی سازمان جهانی کار است که به مقوله برابری جنسیتی می پردازد.

مقاله نامه شماره ۱۱۱ که در سال ۱۹۵۸ تصویب شده: ممنوعیت هر نوع تبعیض به معنای محرومیت و یا برخورداری از امتیاز بر اساس نژاد، رنگ، جنسیت، مذهب، عقیده، ملیت یا ریشه اجتماعی که برابری رفتار و فرصت ها در امر اشتغال را بلااثر کند.

مقاله نامه شماره ۱۵۶ که در سال ۱۹۸۱ تصویب شده: تساوی فرصت ها و رفتارها در مورد مردان و زنان کارگر دارای مسئولیت های خانگی؛ هدف این است که کشورهای عضو باید سیاست های ملی خود را چنان تعیین کنند که اشخاص مسئول خانواده را اعم از شاغل یا در جستجوی شغل یاری دهند تا بدون آنکه قربانی تبعیض شوند و حتی المقدور بدون بروز اختلاف میان اشتغال و مسئولیت خانوادگی شان، به حقوق قانونی خود دست یابند.

و در نهایت مقاله نامه شماره ۱۸۳ که به عنوان آخرین مقاله نامه مربوط به رفع تبعیض جنسیتی در سال ۲۰۰۰ تصویب شده: این مقاله نامه، دولت ها را موظف می کند اقدامات مناسبی را در نظر بگیرند تا اطمینان حاصل شود که زنان باردار یا شیرده مجبور به انجام کاری که برای سلامت مادر یا فرزند مضر است، نباشند.

من و تو که زنجیر صد دانه‌ایم

نگهبان بیدار این خانه‌ایم

اگر من نباشم، تو پاینده باش

نگهبان این آتش زنده باش

مبانی اقتصاد سیاسی (۱۵)

شیوه تولید برده داری

✓ برده داری، نخستین شکل استثمار و خشن ترین و آشکارترین شکل آن در تاریخ است. نظام برده داری تقریباً در میان کلیه اقوام و مردمان مختلف وجود داشته است.

✓ گذار از جامعه اولیه و رسیدن به برده داری با رشد بیشتر نیروهای مولد، تکامل تقسیم اجتماعی کار، و مبادله امکان پذیر گردیده است. در جامعه اولیه، کار افزارهای سنگی رایج بود؛ در حالی که در جامعه برده داری، پس از آن که طریقه ذوب آهن کشف گردید، افزارهای آهنی متداول گردید. آلات و ابزار های آهنی چارچوب کار انسانی را وسیع تر کرد. مثلن استفاده از تبر آهنی قطع درختان و بوته های کوچک و هموار ساختن زمین را برای شخم میسر می ساخت. خیش چوبی با تیغه آهنی می توانست قطعات نسبتاً وسیع تری از زمین را زیر کشت ببرد.

✓ از این پس کشاورزی نه فقط نان و سبزیجات بلکه شراب و روغن های گیاهی هم برای انسان تامین می کرد.

✓ ساختن ابزار و آلات فلزی به پیدایش گروه خاصی از پیشه وران یعنی صنعتگران دستی انجامید که حرفه آنان روز به روز استقلال بیشتری حاصل می کرد.

✓ کارهای دستی از کشاورزی جدا شد. جدایی کارهای دستی از کشاورزی؛ دومین تقسیم اجتماعی بزرگ کار بود. با تقسیم کارهای تولیدی به دو رشته اساسی، مبادله فرآورده ها رشد و توسعه بیشتری یافت و هنگامی که مبادله به صورت امری ثابت و منظم در آمد، پول پدید آمد.

□♦✓ پول به صورت کالایی همگانی درآمد که ارزش تمام کالاهای دیگر به وسیله‌ی آن سنجیده می‌شد و به عنوان واسطه‌ی ای در مبادله کالا به کار می‌رفت .

✓ تقسیم روز افزون کار و مبادله، موجب پیدایش افرادی شد که به خرید و فروش کالاها اشتغال می‌ورزیدند یعنی سوداگران . پیدایش سوداگران سومین تقسیم اجتماعی بزرگ کار بود . سوداگران از دوری تولیدکنندگان کوچک از بازار، استفاده کرده، کالاهای آنان را به قیمت‌های نازل خریده و آن‌ها را به قیمت‌های بیشتر به مصرف‌کنندگان می‌فروختند .

✓ توسعه و تکامل صنایع و کارهای دستی و مبادله موجب تشکیل شهرها شد . در ابتدا، شهر به سختی از روستا قابل تمیز بود. اما رفته رفته کارهای دستی و تجارت در شهرها تمرکز یافت. این آغاز جدایی شهر از روستا بود . توسعه نیروهای مولد و تقسیم اجتماعی فراتر کار و مبادله، عدم تساوی در دارایی‌ها، را تشدید کرد .

✓ چهارپایان بارکش، افزارهای تولیدی و پول همه در دست توانگران انباشته می‌شد، اما مردم بی چیز تهی دست تر شده و بیش از پیش ناچار می‌شدند محصولات مورد نیاز خود را به قرض از توانگران دریافت کنند. به این شکل و با خواری همراه با روابط وام‌دار و وام‌دهنده به وجود آمد .

" ✓□♦○ مبارزات طبقاتی دنیای کهن، عموماً شکل جدایی بین وام‌دهنده و وام‌گیرنده را به خود گرفت که در رم، با نابودی وامداران پلیبی خاتمه یافت، آنان به بردگان تبدیل شدند ." .

□♦ با شرایط جدید، اقتصاد برده داری وسیعی به وجود آمد .

✓ برده داران توانگر؛ قطعات بسیار بزرگی از زمین را تصرف کرده و املاک زراعتی وسیعی با تعداد سرسام آوری برده که روی آن‌ها کار می‌کردند، تشکیل دادند . در روم باستان این املاک برده داران توانگر " لاتیفوندا " نامیده می‌شد .

پیدایش و تکامل حیات

✓ اکنون می‌دانیم که پیدایش و تکامل حیات بر روی زمین برخلاف آنچه که تا چند سال اخیر تصور می‌شد حادثه غریبی نبوده است. حیات، شکل ویژه و بسیار پیچیده و کاملی از حرکت و سازمان ماده است، و پیدایش آن در روی زمین یک روند طبیعی، یعنی جزء جدایی‌ناپذیری از تاریخ تکامل سیاره‌ی ما است. اجرام آسمانی دیگر مانند زمین، سیر تکاملی درازی را پیموده‌اند.

✓ از نظر قیاسی تکامل ماده در گیتی را می‌توان سیستمی از راه‌های پر انشعاب تصور کرد، که شاخه‌های جداگانه‌ای از آن به شکل‌های بسیار پیچیده و کاملی از سازمان و حرکت ماده می‌انجامند. اما هیچ لزومی ندارد که این شکل‌ها را حیات نامید. حیات، یکی از شاخه‌های بیشمار تکامل ماده، و نتیجه‌ای از تکامل تدریجی ترکیب‌های کربن، یعنی مواد آلی است.

✓ نخستین موادی که در روی زمین تکوین یافتند، ابتدایی‌ترین مواد آلی، هیدروکربن‌ها (ترکیب‌های کربن و هیدروژن) و سیانیدها (ترکیب‌های کربن و نیتروژن) و همچنین نزدیک‌ترین مشتقات آن‌ها بودند که جرم مولکولی کمی داشتند. به تدریج این ترکیب‌ها رشد کردند و پیچیده‌تر شدند، ملکول‌های آن‌ها با هم ترکیب شده و ملکول‌های سنگین تری را تشکیل دادند. این پروسه (فرایند)، در آب دریاها و اقیانوس‌های اولیه کره زمین طی شد، و این آب‌ها را تبدیل به مایعی از مواد آلی بسیار پیچیده و گوناگونی کرد که مشابه آن‌ها را امروز در موجودات زنده می‌بینیم. در نتیجه‌ی این تغییر و تحول "آب گوشت مغذی اولیه" که امروز به این نام معروف است، تشکیل شد. هنوز هیچ موجود زنده‌ای نبود که از این آب‌گوشت تغذیه کند. از حیات در روی زمین خبری نبود. بدوی‌ترین موجودات زنده بعدها، در دوران سوم تکامل هستی یافتند، یعنی هنگامی که مواد مرکب شبه پروتئینی باهم تشکیل سیستم‌های ملکولی گوناگونی را دادند.

✓ سیستم‌های مولکولی گوناگون به صورت ساختارهای جداگانه‌ای از محلول پیرامون خود جدا شدند. تکامل تدریجی، اثر متقابل با محیط و انتخاب طبیعی

منجر به پیدایش موجودات زنده اولیه گردید، و از آن انواع گوناگون حیات بر روی سیاره ما نمودار شده است. نخستین دوره اصلی تکامل ترکیب‌های کربن، در تمامی گیتی مشاهده شده است.

✓ ترکیب‌های کربن و هیدروژن یا کربن و نیتروژن را باید در روی تمام اجسام آسمانی که در حوزه‌ی مطالعه ما هستند کشف کرد. ترکیب‌های کربن و هیدروژن یا کربن و نیتروژن در سطح ستارگان از جمله خورشید، در ابرهای سرد گازی و ماده غباری بین ستاره‌ای، در روی سیاره‌های بزرگ و کوچک منظومه خورشیدی، در هسته و دم ستارگان دنباله‌دار و بالاخره در شهاب‌سنگ‌هایی که از سوی فضای خارج به زمین می‌رسند یافت می‌شوند.

□ ◆ ✓ سیر تکاملی این مواد با سیر تکاملی مواد کره خاکی ما با هم کاملاً فرق داشته‌اند، اما دوران اصلی تکامل ترکیب‌های کربن مشخص کننده‌ی همه‌ی آن‌ها است. ماده کربن که لازمه‌ی پیدایش حیات، شبیه حیات زمینی است، در همه جا یافت می‌شود.

□ ◆ ✓ تنها پرسشی که پیش می‌آید این است که چگونه این ماده در روی اجرام آسمانی تکامل یافته است؟

بیش از صد سال پیش، در ترکیب بعضی از شهاب‌سنگ‌ها هیدروکربن‌هایی با مولکول‌های از نوع موم معدنی، و نیز مشتقات گوگردی و اکسیژنی آن‌ها دیده شد. همچنین موادی نظیر آنچه که در موجودات زنده یافت می‌شود، اخیراً از شهاب‌سنگ‌ها جدا شده‌اند. تجربیات آزمایشگاهی نشان داده است که این مواد مستقل از حیات، و در طی یک تغییر و تحول شیمیایی هیدروکربن‌های اولیه به وجود آمده‌اند. بعضی از شکل‌های ساختمانی حیات، که به عقیده‌ی گروهی از دانشمندان متعلق به بقایای موجودات زنده‌اند، در شهاب‌سنگ‌ها دیده شده است.

✓ ارتباط بین شکل‌های ساختمانی حیات، با فرایندهای حیاتی هنوز به اثبات نرسیده است. امکان دارد که این ساختارها به صورت کاملاً معدنی تکوین یافته باشند.

□ ◆ ماده ۳۸ قانون کار

✓ برای انجام کار مساوی که در شرایط مساوی در یک کارگاه انجام می‌گیرد باید به زن و مرد مزد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین مزد بر اساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران معتقد است:

✓ کارگران سندیکایی می‌دانند که بدون مبارزه همدوش با زنان برای رفع هر گونه نابرابری موفق نخواهند بود. زنان مبارز ایران به درستی می‌دانند که برای محو خشونت علیه زنان و ریشه‌های آن، آگاهی‌رسانی به مردان و زنان، بخصوص زنان کارگر، کارمند و زنان سرپرست خانوار (در گام نخست سازمان‌دهی مبارزه‌ای متحد علیه برنامه‌هایی که هرچه بیشتر خشونت دولتی را در عرصه کار رواج می‌دهند) اولین گام برای موفقیت در بهبود وضعیت معیشت خانواده است.

✓ گام دوم رواج عنصر آگاهی در جامعه با هدف زدودن انواع خشونت‌ها، از جمله خشونت ضد زنان، در میهن خشونت‌زده ما است. این امر با مبارزه در راه بهبود وضعیت اقتصادی خانواده‌های کارگری و کارمندی پیوندی مستقیم دارد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

✓ فقط با اتحاد هماهنگ سندیکاهای کارگری می‌توان دستمزدها را افزایش منطقی داد و قدرت خرید خانواده‌های کارگری را بیشتر کرد .

✓ دستمزد مناسب با ۸ ساعت کار و تامین کننده نیازهای یک خانواده ۴ نفره از اصلی‌ترین تلاش‌های سندیکاهای کارگری است .

✓ با حضور زنان در سندیکاهای کارگری، قدرت سندیکاها برای احقاق حقوق کارگری و اجتماعی دو چندان خواهد شد.

✓ همگامی مردان و زنان در سندیکاهای کارگری به تبعیض علیه زنان خاتمه خواهد داد.

